

ЗЛАТИБОРСКЕ ВЕСТИ

ИНФОРМАТИВНИ БИЛТЕН ОПШТИНЕ ЧАЈЕТИНА ■ број 28 ■ јул, 2017. године ■ БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

**ТЕМА
БРОЈА**

**ОПШТИНА ЧАЈЕТИНА
ХУМАНОГ СРЦА**

Стране 2, 3, 4, 5 и 6

**Помажемо деци
да се опорави Србија**

**Милион евра за
путеве и улице**

Страна 7

**Нећемо одустати
од пројекта
изградње гондоле**

Страна 10

**Златибор
у врху са новим
технологијама**

Страна 11

Стране 12 и 13

Труба и Златибор 44 лета нераздвојни

Помажемо деци да се опорави Србија

„Не треба заборавити да деца која долазе из мањих средина често показују веће потенцијале од деце која живе у развијенијим и комфорнијим крајевима, што је условљено околностима у којима живе. Сетите се Николе Тесле, Михаила Пупина, људи који су потекли из сиромашних, чобанских породица, а променили су лице света”, каже Милан Стаматовић

Општина Чајетина и света српска лавра манастир Хиландар удружили су снаге у помоћи српској деци са угрожених подручја. Омогућили да на Златибору током јула буде одржан “Камп пријатељства”, уз учешће 350 младих из српских енклава на Космету и других пограничних територија. Обрадовали су те малишане боравком на нашој туристичкој планини, упознавањем вредности и атракција, уживањем у забавним парковима, стварањем међусобних пријатељстава...У лепоте Златибора на кратко их из њихове туробне свакодневице преселили. За бољу будућност српства.

Није ово општини Чајетина прво овакво добро дело. У стотинама прилика многим је помагала: сиромашним, немоћним, унесрећеним, заборављеним, болесним, остарелим...Па и онима који су – попут Хиландара за чију је обнову Чајетина највећи донатор – темељ наших вредности и традиције.

Дати ономе коме је заиста потребно, устаљује се као темељ деловања општине Чајетина

Помоћи другима у невољи а деци посебно, дати ономе коме је заиста потребно, устаљује се као темељ деловања општине Чајетина, локалне самоуправе хуманог срца. Ево шта о томе, поводом одржавања “Кампа пријатељства”,

за "Златиборске вести" каже председник ове општине Милан Стаматовић:

"Општина Чајетина је свесна да улагање у децу и младе генерације гарантује сигурну будућност. Тиме смо се и руководили код организовања "Кампа пријатељства". Чињеница одакле су та деца мање је важна, важно је да су то српска деца којој је потребна помоћ", истиче председник општине и објашњава:

"Циљ је омогућити један повољан амбијент овој младости, створити могућности да она активно и функционално учествује у свом друштву, без обзира да ли долази из слабије развијених крајева или из развијених урбаних средина. Општина Чајетина настоји да омогући нашој сиромашној деци одлазак на море, нова познанства, нова искуства и могућност да виде живот из перспективе која им је ускраћена услед тешког материјалног статуса. Не треба заборавити да деца која долазе из слабије развијених крајева, мањих средина, често по-

казују веће потенцијале од деце која живе у развијенијим и комфорнијим крајевима, што је условљено околностима у којима живе. Сетите се Николе Тесле, Михаила Пупина, људи који су потекли из сиромашних, чобанских породица, а променили су лице света".

Радост у дечјем оку највећа награда

Ова хуманитарна акција општине Чајетина, напомиње Стаматовић, годинама поприма све шири карактер, обухватајући децу с југа Србије, са севера државе, из Книнске крајине, Републике Српске.

"Ове године смо угостили

децу којој су, због животних околности, благодети угодног живота углавном ускраћене. Настојимо да премостимо тај јаз, да барем на кратко учинимо да забораве на свој социјални статус и живе живот 'пуним плућима'. Овим путем се надамо да ћемо допринети развоју њихових карактера, особина, талената и дати им простора да се расплину у смеровима који ће у будућности за њих имати најповољније исходе".

По речима Милана Стаматовића, све ово не би било чисто и искрено да се не ради под покровитељством наше светиње манастира Хиландар,

што представља гаранцију да ће ово трајати и имати будућност:

"Крајни циљ оваквих хуманитарних акција је ревитализација и опоравак Србије и оног највреднијег у њој, а то су деца. Да их имамо што више и да од њих начинимо што боље људе који ће сутра узети квалитетног учешћа у свом друштву".

На наше питање какав је његов лични осећај у оваквим акцијама и сусретима с децом, председник општине одговара: "Нема веће награде него видети радост у дечјем оку. Често постављају питање како да се они одуже нама, као да они неком нешто дугују. Осмех на њиховом лицу нас обавезује да наставимо путем којим смо пошли, са њиховим судбинама не сме се нико играти нити њихова срца сме изневерити. Кад видим њих срећне и ја сам срећан као отац, политичар, патриота. То буди веру и наду у опоравак наше осиромашене и обесправљене земље".

М. Ј.

Срце од папира и порука захвалности деце

По завршетку "Кампа пријатељства" деца су председнику Милану Стаматовићу за ову прилику даровала велико срце од папира са поруком захвалности њему и његовим сарадницима. "Свим срцем захваљујемо на љубави, пажњи и разумевању које сте нам пружили у протеклих седам дана. Заједно са вама показали смо онима који не желе да ми живимо слободно да је то на Златибору и у Чајетини могуће", написали су учесници кампа.

„Камп пријатељства“ поклон деци са угрожених српских територија

„Ви нама не дугујете, ништа ви нама не треба да вратите. Само да се увек сетите свог краја, своје вере, своје нације, културе, традиције и да то поштујете, јер само то је важно, а наравно и да не угрожавамо друге“, рекао је деци Милан Стаматовић. – „Из Чајетине као српског слободног грумена земље послали смо поруку мира, љубави и слободе, да се ова деца друже и спајају“, речи су изасланика манастира Хиландар Милоша Стојковића

Под покровитељством општине Чајетина и манастира Хиландар, на Златибору је и ове године реализован „Камп пријатељства“. Око 350 српске деце лошег материјалног статуса из енклава и са угрожених српских подручја боравило је на Златибору у периоду од 16. до 23. јула. Многима од њих ово је био први одлазак из средине у којој живе, па се боравак на овој планини показао као одлична прилика да шире пријатељства и да се друже.

Та деца, која живе у тешким условима на угроженим српским територијама из Епархије горњо-карловачке, Епархије далматинске (Книна и Кистања), из свих енклава Косова и Метохије, из Епархије рашко-призренске и Епархије врањске (Прешева, Бујановца, Трговишта), окупила су се на Златибору у „Кампу пријатељства“. За њих је домаћин, општина Чајетина, организовала бројне активности, као и обиласке тури-

стичких локалитета на нашем подручју.

О томе одакле долазе и како им се допада боравак на Златибору, какво је дружење у „Кампу пријатељства“, разговарали смо са групама малишана док су били у посети Авантура парку и Дино парку, као и Ски центру „Торник“.

„Доста је лепо. Нема пуно гужве... Ово је добар начин да се склопе пријатељства, да се посете нека нова места, доживе нова искуства и обиђе нешто где нисмо били“, каже четрнаестогодишњи Владимир који долази из Глине код Сиска.

Николети из Ријеке допадају се излети и то што је добила доста нових пријатеља, а Димитрије који такође долази из Глине каже да захваљујући оваквим акцијама познаје већину другара, са којима је био и на мору. „Значи нам ово пуно зато што смо на свежем ваздуху и зато што се дружимо“, потврђује Милена из Книна.

Осамдесеторо деце с Космета

Из шест косовских места дошло је око осамдесеторо деце. О њима је бринуло петоро васпитача. Ово је, уједно, најпову-

ченија група деце што не чуди, имајући у виду из какве средине долазе. О њиховим утисцима говорила нам је Горица Костић, наставница са Косова и Метохије. „Деца се овде по први пут сусрећу са неким стварима и јако су срећна због тога, имају много лепе утиске. Ми ћемо се трудити да што већи број деце доводимо овде, и не само овде... Јер они доле немају буквално ништа да виде. Немају ни парк, ни какво место за игру. Само улица и куће... Под надзором родитеља су 24 сата...“

Једанаестогодишња Марија из Витине слаже се са својом наставницом и другарима. „Супер нам је овде! Сви смо много добри пријатељи, дружимо се и много нам је лепо“, каже ова девојчица. На наше питање да ли би волела поново да дође на Златибор, одговара брзо, са широким осмехом: „Наравно! Увек!“

Треба нагласити да су, поред Авантура парка, Дино парка и

ЈП "Скијалишта Србије", подршку деци дали и Туристичка организација Златибор, Музеј „Старо село“ Сирогојно те Луна-парк „Обилић“. Деца су посетила и храм Преображења Господњег, а обишли су споменик на Шуматном брду. Боравила су и у манастиру Милешева, Музеју "Старо село", видели атракције Стопића пећине.

У знак захвалности општини Чајетина, која им је омогућила боравак на Златибору, учесници "Кампа пријатељства" су 20. јула у чајетинском Дому културе организовали приредбу. Догађају су, поред руководства општине, присуствовали представници свештенства епархија из којих деца долазе.

„Сала препуна деце раздрганих погледа је велики допринос, велика нада и велика шанса за Србију, али и за општину Чајетина“, на почетку свог обраћања присутнима рекао је председник ове општине Милан Стаматовић и додао да ће општина Чајетина и убудуће помагати децу из угрожених подручја.

„Ви нама не дугујете, ништа ви нама не треба да вратите. Само да се увек сетите свог краја, своје вере, своје нације, културе, традиције и да то поштујете, јер само то је важно, а наравно и да не угрожавамо друге. Ви сте најбољи представници, који у тешким условима чувате српство, чувате нашу територију, чувате нашу веру, наше светиње... Само тако наставите, а да знате да овде, у Чајетини, имате увек пријате-

ље и надам се да ћете долазити и као одрасли људи“, поручио је председник општине.

Највећи православни „Камп пријатељства“ на Балкану

Изасланик манастира Хиландар Милош Стојковић је рекао да је ово највећи православни "Камп пријатељства" на Балкану, који окупуља децу из свих енклава са простора Косова и Метохије, децу из Книна, Кистања и околине, Карловца, Прешева, Бујановца, Медвеђе, Врања и других угрожених подручја.

„Где год је српство угрожено, та деца су се овде скупила. Циљ је да се они друже, да њихово детињство макар на тренутак буде лепше и боље. Ја ћу вам навести пример, који је врло битан да знају грађани Чајетине и западне Србије, да српско дете у Пршеву нема чак ни базен. А овде им је општина Чајетина омогућила све то што тамо немају. Из Чајетине као српског слободног грумена земље, како ми овде волимо да кажемо, послали смо поруку мира, љубави и слободе, да се ова деца друже и спајају... Када се

врате тамо да храбрије бране и чувају српски народ на тим угроженим територијама“, рекао је Милош Стојковић.

У знак захвалности општини Чајетина полазници кампа су организовали приредбу која је била испуњена разноликим садржајем и на тај начин присутне подсетили на раскош српске песме и игре. Догађај је својим присуством и рециталом употпунио песник Љубивоје Ршумовић.

**Мирјана Ранковић Луковић
Драгана Росић**

Летовање у Чању за сиромашне ђаке о трошку општине

По десет ученика из сваке од три основне школе летовало у хотелу „Бисерна обала“, за шта је општина Чајетина из буџета издвојила 600.000 динара

Тридесеторо деце лошијег материјалног стања која живе на подручју општине Чајетина од 20. до 29. јула летовало је у Чању на црногорском приморју о трошку локалне самоуправе. Програм бесплатног летовања малишана установљен је пре две године на иницијативу општинског руководства.

Да настави овај програм определила се Општинска управа Чајетина, јер је то добар начин да помогне материјално угроженим родитељима да и њихова деца осете благодети мора, као и да мотивише малишане да буду добри и марљиви ђаци.

Ове године по десет ученике из сваке од три основне школе са подручја општине (ОШ „Миливоје Боровић“ Мачкат, ОШ „Саво Јовановић Сирогојно“ из Сирогојна и ОШ „Димитрије Туцовић“ Чајетина) летовало је у Чању у хотелу „Бисерна обала“. У ову сврху општина Чајетина из буџета је издвојила 600 000 динара.

„Одабир деце смо оставили школама, јер оне саме знају какве су прилике и ко је у тој категорији. Мислим да то није било тешко утврдити. Ми смо обезбедили и превоз. Деца су на летовање ишла у пратњи наставника, из сваке школе по један. Надамо се да су уживали и да су се добро провели“, каже просветни инспектор општине Чајетина Мирослав Ђокић.

Деца су уживала у богатом рекреативном и културно-забавном програму, а надлежни из општине Чајетина најављују да ће наредних го-

дина овом хуманитарном акцијом бити обухваћен већи број ученика.

„Много смо срећни што смо добили ово путовање. Упознали смо и нове другаре. Доста другара је први пут на мору, трудили смо се да их научимо да пливају. Неки од њих су научили. Игре на песку и у води су биле веома занимљиве. Хотел је на плажи, свидео нам се поглед на море. Једино је храна могла да буде боља“, били су неки од коментара деце која су боравила на летовању.

Овај одмор на мору за сиромашне ђаке није једини вид помоћи локалне самоуправе ученицима. Мирослав Ђокић истиче да општина Чајетина значајна новчана средства издваја за превоз ђака током школске године, али и за награђивање најуспешнијих. Традиционално се за дан општине 30. јун награђују вуковци и ђаци генерације.

„Ове године њих 17 је добило златник са ликом Вука Караџића. Помажемо децу и на друге начине. Имамо општинске стипендије за студенте, одређене новчане помоћи материјално угроженим породицама, али и организован бесплатан превоз за ученике основних школа, као и за децу која похађају припремни предшколски програм. Право на бесплатан превоз имају и средњошколци вуковци, деца из материјално угрожених породица, као и чланови КУД-а «Златибор». Превоз осталих средњошколаца општина финансира са 75 одсто“, додаје Ђокић.

Иове године општина Чајетина издвојила је из буџета више од милион евра за реконструкцију и асфалтирање путева и улица у свим месним заједницама. Предвиђени радови биће спроведени у оквиру четири тендера, као и поправка неколико путева који су под ингенеријом Републике.

Ова локална самоуправа, која у овом делу Србије сваке године предњачи по улагањима у градњу нових и реконструкцију постојећих путних праваца, у овој сезони је у априлу отпоче-

урађен следеће године. Запремина ће му бити 2.000 кубика, чиме ће бити обезбеђено безбедно снабдевање водом Златибора и Чајетине", наглашава Ђурић.

По његовим речима, интензивно се ради на реконструкцији и пресвлачењу путева и улица као и на крпљењу ударних рупа на готово свим путним правцима на територији општине Чајетина. У плану је и путни правац Златибор – Семењево, државни пут чије је одржавање у надлежности «Путева Србије». «Уколико они не ураде ту нешто по питању санирања, мораћемо ми да

Милион евра за путеве и улице на територији општине Чајетина

Асфалтирано је више путних праваца у Кривој Реци, Љубишу и Шљивовици, а тренутно се изводе радови на реконструкцији и проширењу Улице Проте Симића на Златибору и још неколико мањих улица, као и реконструкција пута од Сушице ка Трипкови, истиче Арсен Ђурић

ла планирану поправку путева и улица. Ових дана, услед повољних временских прилика, ти радови су интензивирани.

Асфалтирано је више путних праваца у Кривој Реци, Љубишу и Шљивовици, а тренутно се изводе радови на реконструкцији и проширењу Улице Проте Симића на Златибору. Улица ће бити широка пет метара, са тротоаром од метар и по. Радови се изводе и на још неколико мањих улица, као и реконструкција пута од Сушице ка Трипкови.

Радови на 40 километара путева и улица

„Ради се у свим месним заједницама, како на Златибору и у Чајетини, тако и у сеском срединама. Већ је у току реализација два тендера, а управо се отвара један тендер за крпљење рупа и пресвлачење улица. Расписан је и још један тендер за изградњу улица, тако да ове године имамо четири тендера укупне вредности од око 130 милиона динара. То значи да ће око 40 километара путева и улица бити рекон-

струисано или наново изграђено“, каже Арсен Ђурић, заменик председника општине Чајетина.

Завршетком овогодишњих радова, по речима Арсена Ђурића, на територији општине Чајетина остаће веома мало путева по сеоским месним заједницама за асфалтирање и реконструкцију следеће године. И ове, као и претходних година, из чајетинског буџета издвојено је више од милион евра за путеве и улице. Нови тендер, са новим средствима, биће

за насипање и пробијање путева, а све сеоске месне заједнице имају по 600.000 динара за те намене.

„Значајна средства су опредељена и за водоводну и канализациону мрежу, око 100 милиона динара. Раде се нови краци водовода, а насеље Зова се интензивно прикључује на канализациону мрежу. Ради се и крак ценовода са магистралног вода од хотела ‘Торник’ до Тић поља, односно до будуће локације за велики резервоар који ће бити

реконструисано и тај пут», напомиње заменик председника општине и наставља:

Пут Сушица-Трипкова широк 5,5 метара

„За реконструкцију пута Сушица - Трипкова ми смо већ урадили пројекат и имамо нека обећања од ‘Путева Србије’ да ће и они учествовати у изградњи овог путног правца у ширини од 5,5 метара, обзиром да ће то бити комуникација са аеродромом Поникве. Општина Чајетина је већ својим средствима започела проширење тог пута. Ове године ту ће бити асфалтирана деоница од 500 метара у поменутој ширини“.

Уколико “Путеви Србије” обезбеде потребна средства, општина Чајетина ће наставити са поменутим радовима, а уколико их не буде, Чајетинци ће из сопствених средстава завршити све потребне радове. И у насељеном месту Чајетина ће наредних дана бити изведено крпљење рупа и пресвлачење асфалтом неколико улица, тако да ће до јесени све улице бити саниране.

Нада Џелебић

На Златибору нове локације за јахаћа грла, фијакере и четвороточкаше

Одлуком о комуналном уређењу општине
Чајетина уводи се ред и решава
дугогодишњи проблем,
каже председник Скупштине
општине Чајетина Милоје Рајовић

Скупштина општине Чајетина донела је почетком јула Одлуку о комуналном уређењу општине Чајетина, којом је јасно дефинисано уређење јавних површина и привремених локација. Овом одлуком су, пре свега, одређене нове локације за јахаћа грла и кочије, као и четвороточкаше на Златибору. Тако је решен дугогодишњи проблем, а по речима председника СО Чајетина Милоја Рајовића, надлежне инспекције добиле су рок од петнаест дана да ову одлуку спроведу у дело.

Дуго најављивана Одлука о комуналном уређењу општине Чајетина већ је ступила на снагу. Без ње надлежне инспекције нису могле да контролишу стање на терену, које је, по речима Милоја Рајовића, председника чајетинског парламента, веома сложено, јер је централни део Златибора највише оптерећен, и то привременим објектима, јахаћим грлима и четвороточкашима. Сходно поменутој одлуци, инспекцији је наложено да се централни део Златибора уреди.

„Једним делом је Одлука о комуналном уређењу општине Чајетина испоштована и инспекције су већ на терену, прате све

што се дешава на Златибору. Ја сам делимично задовољан и надам се да ће у најкраћем могућем року ова одлука бити спроведена до краја“, каже Рајовић.

Успешна лицитација

Након одлуке, спроведена је лицитација за места за јахаћа грла и фијакере која је била успешна. Већ је и уређена нова локација за њих, и то изнад златиборске пијаци, са 22 места за коње и четири за фијакере. Годинања накнада је 20.000 динара за једно грло и 40.000 за фијакер. Нова локација сада пружа и боље хигијенске услове.

„Мислим да је ово добро решење, с обзиром да оно тамо шта се дешавало нимало није било прикладно. Паметније је овако и овде радити, него раније како се радило. Да ли је лоше обележена локација или не, заиста не знам, али ко тражи коње он ће их и наћи. Неке рекламе су већ окачене“, прича нам Милан Ђирковић, радник нам Милан Ђирковић, радник ранча „Зова“.

Власници јахаћих грла и фијакера имају замерку, како кажу, на лоше обележене путоказе ка локацији где се сада налазе. Тврде да их туристи тешко налазе и да им због тога посао

слабије иде. Међутим, код језера где су раније били заиста им, због хигијене, није било место.

„Знамо да су променили локацију, и то недалеко од постојеће, а простор где су до сада били ми ћемо уредити. Наравно да ћемо ставити додатне путоказе и упутити људе на њихову нову локацију, на тај начин им омогућити да раде као што су и до сада и да зарађују“, најављује Милоје Рајовић.

Обележене зоне са путоказима

У припреми је и нова локација за четвороточкаше, недалеко од старе, и то низводно низ реку Обудојевицу. Она ће ускоро бити у функцији и власницима, али и корисницима, обезбедиће боље услове превоза по ободима Златибора. Рајовић каже да са њима постоји добра сарадња, сем договора око возње по централном делу Златибора, али и да више проблема стварају туристи који на ову планину дотерају своје четвороточкаше и возе их куда желе. У наредних два-три месеца биће тачно обележене зоне са путоказима, где ће јасно бити дефинисано куда се све могу возити четвороточкаши.

Н. Џелебић

Општина Чајетина даје субвенције за samozapošljavanje

Захваљујући општини свој дугогодишњи план о отварању ресторана успеће да реализује Милојко Чумић из Голова коме је ово први посао у угоститељству, затим Зорица Марић из Сирогојна која израђује одевне предмете од вуне и други

У борби са незапосленошћу, која је један од водећих проблема у држави, општина Чајетина има проактиван приступ и у складу са Локалним акционим планом запошљавања за 2017. годину спроводи предвиђене мере активне политике запошљавања. Чини то у сарадњи са Националном службом за запошљавање и уз финансијску помоћ државе, као и у сопственој режији. Ове године највише средстава је одређено за програм samozapošljavanja, који подразумева давање субвенција физичким лицима за отпочињање посла. Објављен је јавни позив који се финансира заједничким средствима Националне службе за запошљавање Ужице и општине Чајетина, у коме је шест лица добило своју шансу, док је кроз програм самосталног финансирања општина определила средства у укупном износу од 1.050.000 и обезбедила субвенцију за седам лица.

Председник општине Чајетина Милан Стаматовић 24. јула је потписао одлуке о додели субвенција за samozapošljavanje, и том приликом лицима која су остварила право на субвенције пожелело успех у раду и добру сарадњу са локалном самоуправом. Он је рекао да је њихова одлука о покретању сопственог бизниса добар потез, с обзиром да се у будућем периоду најављују још веће и јаче рационализације у јавном сектору.

Одобреним средствима до репроматеријала

Право на субвенцију за samozapošljavanje, између осталих, добила је Зорица Марић из Сирогојна. Она се већ дужи низ година бави израдом одевних предмета од вуне. Добијена средства искористиће за набавку репроматеријала. Са општином Чајетина,

како додаје, путовала је на разне манифестације, промовисала свој рад, а све са циљем да се овај занат сачува од заборавља.

Захваљујући општини свој дугогодишњи план о отварању ресторана успеће да реализује Милојко Чумић из Голова. Ово је његов први посао у угоститељству, у коме већ има одређена искуства. Добијена средства ће му пуно значити, нарочито сада на почетку, јер је, по његовим речима, прва година најри-

стручне праксе, ми смо за ову годину такође издвојили део средстава у оквиру програма суфинансирања са НСЗ. За ову годину је планирано да се стручна пракса спроводи углавном у приватним предузећима. Из јавног сектора једино долазе у обзир сектор здравства, образовања и социјалне заштите", додаје Божанићева. Она подсећа да је у току још један конкурс, који прати НСЗ. У питању је програм отварања нових радних места у постојећим

„Чајетина детаљно анализира и прати стање на локалном тржишту и у складу са тим, уз сарадњу са НСЗ, реализује предвиђене програме у оквиру мера активне политике запошљавања. За програм samozapošljavanja био је пријављен већи број поднетих захтева у односу на планирани износ средстава. Општина Чајетина је уз стручну и техничку подршку НСЗ одобрила све поднете захтеве лица за samozapošljavanje.

Детаљ са свечаности потписивања уговора о samozapošljavanju

значнија. Захваљујући субвенцији та прва година биће финансијски покривена.

Бојана Божанић, члан Савета за запошљавање општине Чајетина, напомиње да је осим програма за samozapošljavanje ова локална самоуправа у оквиру свог акционог плана за запошљавање и у сарадњи са НСЗ спровела још неколико конкурса.

„То је конкурс за јавне радове, један на почетку године због потреба наших јавних предузећа (пет у КЈП „Златибор“ и двоје у Библиотеку „Љубиша Р. Ђенић“). Програм јавних радова такође је планиран уз суфинансирање НСЗ. Биће примљено осам лица. Тај конкурс је још увек у току. Што се тиче програма

фирмама. За реализацију свих поменутих мера укупно је утрошено 3.635.836 динара, од чега општина учествује у финансирању програма или мера активне политике запошљавања у износу од 1.999.710 динара, а Национална служба у износу од 1.636.126 динара.

Општина одобрила све поднете захтеве

Зорица Милошевић, директорка филијале НСЗ Ужице каже да НСЗ у овој години пружа техничку подршку само општини Чајетина. Претходних година било је случајева да и друге општине издвајају средства за реализацију појединих програма, док Чајетина то ради сваке године.

Подносиоци захтева, са територије општине Чајетина, добили су износ од 150.000 динара за покретање сопственог бизниса. Закључени су уговори са седам лица. На овај начин, општина Чајетина показала је иницијативу да пратећи стање на тржишту рада, излази у сусрет својим становницима, објаснила је директорка НСЗ филијале Ужице. Она је овом приликом изнела податак да се на територији коју покрива Национална служба за запошљавање филијала Ужице тренутно налази око 11.000 незапослених лица, од тога 630 је са територије општине Чајетина, што чини најнижу стопу незапослености међу општинама у окружењу.

Драгана Росић

ДРУГИ ПИШУ... **Danas** БОЈАНА БОЖАНИЋ, ДИРЕКТОРКА ЈП „ГОЛД ГОНДОЛА ЗЛАТИБОР“:

Нећемо одустати од пројекта изградње гондоле

Очекивали смо да ћемо добити дозволу, јер сваки пут када смо долазили у министарство на састанке све је било у савршеном реду, али касније се испостави да увек недостаје неки папир

- Општина Чајетина неће одустати од пројекта изградње гондоле, јер ће она Златибору донети велику корист. Такав садржај недостаје Златибору који је постао најпосећенија туристичка дестинација у Србији – казала је за „Данас“ Бојана Божанић, директорка ЈП „Голд гондола Златибор“.

Она је навела да је тај пројекат саставни део развојних планова Чајетине и да привлачи велику пажњу инвеститора, те да ће гондола донети нове садржаје на почетној станици на Златибору, да ће покренути развој Рибнице где је планирана међустаница, али и Торника. Уз контролисани урбанистички развој појединих делова Златибора, како наводи, гондола ће омогућити и значајне приходе у општинском буџету.

Пре неколико дана Министарство грађевинарства је трећи пут одбило да тој локалној самоуправи изда грађевинску дозволу за тај пројекат, уз образложење да поднета документација није потпуна.

- Мислили смо да ћемо, након трећег захтева, добити дозволу и били смо изненађени одбијањем, као и примедбама које је доставило Министарство грађевинарства. Наш захтев је одбијен због непотпуне документације, а у питању су технички пропусти у документацији коју су припремали пројектанти, као и недоумице које су могле бити откоњене у сарадњи са стручним

службама министарства – каже директорка ЈП „Голд гондола Златибор“.

Министарство је одбило захтев Чајетине уз образложење да постоји проблем са документацијом о техничкој контроли, да нису усаглашени подаци о катастарским парцелама и датуми на појединим документима, да недостају електронски потписи, те да је потребно да се, између осталог, дефинише ко је од вршилаца техничке контроле које је општина ангажовала лиценциран за бетон, а ко за челик.

- То су технички пропусти и наравно да их треба отклонити али, према оцени других који такође подnose захтеве за грађевинске дозволе, став Министарства према општини Чајетина је веома крут и ригидан. Представници Министарства све време истичу да им је важна добра сарадња са локалним самоуправама и да је златиборска

гондола приоритет, а примедбе које су наведене могле су да буду отклоњене у телефонском разговору са службеницима у том министарству – навела је Божанићка.

- Очекивали смо да ћемо добити дозволу, јер сваки пут када смо долазили у министарство на састанке све је било у савршеном реду, али касније се испостави да увек недостаје неки папир – објаснила је наша саговорница.

Подсетивши на то да је Чајетина поднела захтев само за последњу станицу

ски завод треба да покрене поступак јавног излагања тих парцела, али он то не чини, па је статус тог земљишта и даље споран. Три месеца чекамо да директор Републичког геодетског завода наложи катастру у Чајетини, што је његова законска обавеза, да покрене тај поступак. Позивали смо их и упућивали дописе, али нисмо добијали одговоре, па смо се обратили премијерки Ани Брнабић да реагује и да утиче на то да тај Завод поштује закон – објаснила је директорка, а потом навела да је било и недоумица око тога да ли је или није потребно да се изradi Студија о утицају гондоле на животну средину јер, како је објаснила, правилником за такве објекте је предвиђено да таква студија може, а и не мора да се израђује, али да је Министарство за заштиту животне средине одлучило да је она неопходна.

- По нашим сазнањима, Министарство за заштиту животне средине је најпре утврдило да студија није потребна, али касније одлучило да је она потребна. Без обзира на све то, нама је важно да се донесе било каква одлука како бисмо убрзали процес изградње гондоле. Ангажовали смо угледну компанију која је израдила студију у рекордном року и она је показала да гондола нема никаквог утицаја на животну средину и добро је што смо прибавили и ту студију, која је веома важна – навела је директорка.

- Отклањамо недостатке и комуницирамо с пројектантима и стручним службама у министарству. Документацију са отклоњеним недостацима, пре него што је поднесемо следећи пут, доставићемо министарству на контролу и заиста верујем да више неће бити додатних захтева и да ћемо грађевинску дозволу добити за наредних неколико дана – поручила је Бојана Божанић, директорка ЈП „Голд гондола Златибор“.

(Објавио лист „Данас“
22.7.2017.)

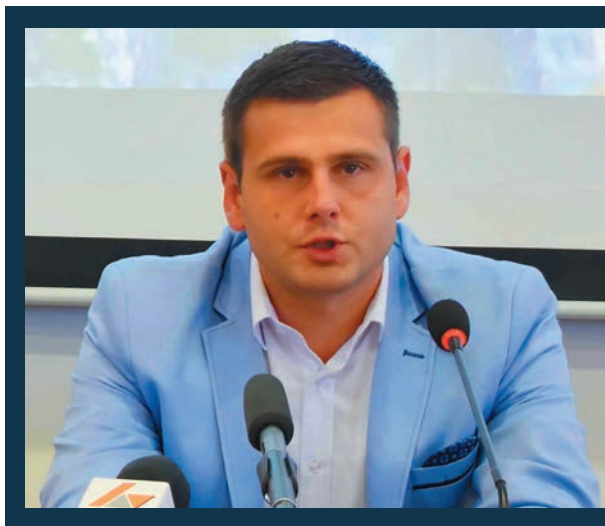
Златиборска и београдска гондола

- На основу Закона о доступности информацијама од јавног значаја, објавили смо се Министарству грађевинарства да нас информише о томе шта су од документације поднели инвеститори за пројекат „Београд на води“, како бисмо утврдили да ли је то иста документација која се тражи за гондолу на Златибору, чију градњу у потпуности финансира општина Чајетина. С друге стране, како је могуће да неко најави, а да нема ниједан папир, да ће гондола у Београду бити завршена 2018. године. Ми годину дана подносимо само захтеве за издавање грађевинске дозволе, а било је потребно много више времена за решавање имовинско-правних односа, које држава никако да реши – рекла је Божанићка

и да очекује да се реши спор око власништва над државним земљиштем, изнад кога би требало да прође траса гондоле, а које користи приватно предузеће ПК „Златибор“, Божанићка је навела да је „уско грло“ у решавању тог проблема Републички геодетски завод и директор те институције.

Она је објаснила да је, након што је држава прогласила јавни интерес над тим парцелама, Министарство финансија донело решење о томе да општина може да приведе намени парцеле на почетној станици и међустаници гондоле, док се коначно не реши статус тог земљишта које је две године предмет спора пред Управним судом. Међутим, како је навела, чим је стигло то решење, уследила је и пресуда Управног суда који је спор вратио Републичком геодетском заводу на почетни поступак.

- То значи да Републички геодет-

Златибор у врху са НОВИМ ТЕХНОЛОГИЈАМА

Интерактивни екрани у девет златиборских хотела. – „Гости који дођу моћи ће да добију нове, свеже информације о локалитетима, радном времену, шта видети, шта посетити, где јести, ценама, тако да ће добити информације из прве руке“, рекао директор ТО Златибор Владимир Живановић

Промociја туристичких дестинација се не може више замислити без интернета и нових технологија, које умногосте помажу да неко занимљиво место или садржај заинтересују домаће и стране госте. Из тог разлога Туристичка организација Златибор, поред активности унапређења понуде, велику пажњу указује баш овом начину комуникације са посетиоцима и туристичком привредом. Зато су у девет златиборских хотела у циљу бољег информисања посетилаца постављени интерактивни екрани који ће им помоћи у проналажењу корисних предлога за боравак на Златибору.

„Ми смо ове и прошле године већ уредили два интерактивна локалитета: поставили смо интерактивни излог на Краљевом тргу и у Дино парку. Ови нови уређаји стајаће у холу хотела, а гости који дођу моћи ће да добију нове, свеже информације о локалитетима, радном времену, шта видети, шта посетити, где јести, ценама, тако да ће добити инфор-

мације из прве руке“, рекао је директор ТО Златибор Владимир Живановић.

Интерактивни екрани су део јединственог инфо-система и дигиталне платформе у оквиру које се подацима управља централизовано и синхронизовано са интерактивним изложима на Краљевом тргу и у Дино парку. Бане Доганчић, члан тима који се бави развојем интерактивних дигиталних решења за област туризма каже да је одржавање ових уређаја веома једноставно, а све информације ажурираће запослени инфо-центра ТО Златибор.

„Мрежа ових интерактивних дисплеја је део јединственог информационог система ТО Златибор. Ови екрани су повезани са интерактивним изложима, са веб порталом, интернет апликацијом ТОЗ и са профилима ТО на друштвеним мрежама, тако да све представља један систем кроз који се дестинација Златибор представља на изузетно квалитетан начин“, додаје Доганчић.

Конференцији за новинаре на којој су директорима хотела представљени интерактивни таблети присуствовао је и председник општине Чајетина Милан Стаматовић. Он је овом приликом изјавио да је ово велики напредак и искорак у маркетингу једне мале општине која се бори да изађе изван локалних и националних оквира.

Интерактивни екрани постављени су у хотелима: „Мона“, „Палисад“, „Ирис“, „Монс“, „Олимп“, „Идила“, „Мир“, одмаралишту „Дунав“ и Специјалној болници „Чигота“.

Туристичка организација Златибор је веома активна на свим популарним друштвеним мрежама: фејсбуку, инстаграму, твитеру и јутјубу где се свакодневно постављају свеже фотографије и видео записи. Такође, мобилна апликација „I LOVE ZLATIBOR“ корисницима даје могућност да и у покрету буду у току са туристичком и културном понудом Златибора.

Драгана Росић

Програм „Златиборског културног лета“ за август

- август** Дечија представа „Маша и медвед“ – Златибор, Краљев трг
- август** Илиндански спортски сусрети – Гостиље, целодневни програм
- август** Концерт Александре Радовић – Златибор, Краљев трг
- 5. август** Летњи улични ерски кабаре, Златибор, Краљев трг
- август** Вашар старих заната и занимања, Сирогојну
- август** Концерт КУД Гружа, Златибор, Краљев трг
- август** Јоца Адамов – концерт за децу, Златибор, Краљев трг
- 9. август** Концерт КУД Златибор, Златибор, Краљев трг
- 10. август** Концерт Ане Кокић, Златибор, Краљев трг
- 12. - 13. август** 3 x 3 баскет, финале КУП-а Србије, Златибор, Краљев трг
- 12. - 13. август** Свет музике – фестивал традиционалне музике у Сирогојну
- 15. - 16. август** Лицидерско срце, Међународни фестивал дечјег фолклора, Златибор, Краљев трг
- 18. август** Концерт Амадеус бенда, Златибор, Краљев трг
- 19. август** Без извора нема воде – сабор народне песме, село Рожанство
- 20. август** Сликарска колонија Трнава 2017, село Трнава
- 22. - 26. август** Дечија недеља, Златибор, Краљев трг
- 24. август** Концерт Бајага и инструктори, Златибор, Краљев трг

У циљу бољег информисања посетилаца у девет златиборских хотела постављени су интерактивни екрани

Труба и Златибор 44 лета нераздвојни

Први Сабор трубача западне Србије одржан 1974, по киши на платоу испред хотела „Палисад“

Труба и Златибор су, ево, већ 44 лета нераздвојни, сабором удружени па старо и младо привлаче. Та блиска веза овде је заживела 18. августа 1974. године, када је одржано прво надметање трубача западне Србије, као предтакмичење за Гучу. Организатори су били Културно-просветна заједница Ужице, Саборски одбор сеоских трубача Србије и Удружење фолклориста Србије. Идеја се родила сасвим случајно, јер је годину дана пре тога такво такмичење организовано у Ужицу и није успело. Бориша Чумић, тадашњи радник Дома културе у Чајетини, сећа се самог почетка:

„Такмичење је одржано на платоу испред хотела ‘Палисад’, а учествовала су четири оркестра: Бошка Остојића, Радована Бабића, оркестар Димитријевић из Ужица и оркестар Цветић из Пожеге. Тада смо решили да сва четири састава иду даље, на такмичење у Гучу“, каже Бориша Чумић и додаје: „И данас се одлично сећам тог дана. Такмичење је почело, неколико хиљада гледалаца се окупило кад оно поче да пада киша к’о из кабла. И ништа, киша пада, народ стоји, а трубачи свирају“.

Већ следеће године шест оркестара из западне Србије такмичило се на Златибору, а како су године пролазиле тај број се повећавао, чак до 13 оркестара. Златибор је овим са-

бором добио једну лепу и занимљиву манифестацију, која је сваке године окупљала све већи број посетилаца. Деведесетих година, са наглим развојем туризма, повећава се и број љубитеља трубе. Манифестација се проширује, укључују се разни музички садржаји и изворно стваралаштво. Иако је сабор три пута мењао место одржавања, то не спречава гледаоце да сваке године дођу у великом броју. Последњих лета Сабор трубача западне Србије се одржава на Тић пољу. Ове године је 44. саборско окупљање по реду.

Од почетка саборовања до данас главни организатор је Културно-спортски центар, сада “Спортски центар Чајетина”, који комплетан Сабор трубача изнесе на својим плећима – од техничке организације до коначног списка учесника. Такође, ова установа организује и комплетан програм сва три дана саборовања – од концерта победника са претходних сабора до главног дела такмичења, и наравно, разноврсних концерата познатих извођача народне музике.

Нада Целебџић

Дејан Петровић је један од најнаграђиванијих трубача златиборског сабора. Први пут је проглашен за најбољег трубача 2000. године, по оцени жирија публике и новинара. Веома емотиван наступ има је тада, јер му је отац, легендарни Мићо Петровић, већ био преминуо. Дејан се и данас с емоцијама тога сећа.

„Било је много различитих осећања у том тренутку – и радости и туге, огромног задовољства и исте такве празнине са друге стране. И данас, када се сетим тога, прођу ме жмарци, донекле поново исто осетим. Верујем да је тај тренутак био један од оних који су утицали на моје тадашње одлуке и који су ме подстакли да наставим даље очевим стопама“, каже Дејан Петровић.

Трубачи о златиборском сабору

Дејан Петровић

Од те године каријера му креће узлазном линијом. Осваја многобројне награде на златиборском такмичењу. А овако то коментарише: „Па, шта знам...ваљда смо били најбољи оркестар. Шалим се, наравно, али има и истине у томе. Увек сам желео и трудио се да око себе имам добре људе, добар ‘тим’, пријатно окружење и компактну средину. Вероватно да су делимично и одатле произишле такви резултати“.

О Сабору трубача на Златибору он каже: „Чињеница је да је сабор на Златибору раније некако био значајнији за све, и за учеснике и за посетиоце. Мислим да није

Победници златиборског сабора у последње две деценије

Победници 25. Сабора трубача

1999. године:

- најбољи оркестар Милована Мића Петровића Дубоко

Победници 26. Сабора трубача

2000. године:

- најбољи оркестар – оркестар “Милован Мићо Петровић” Дубоко
- најбољи трубач по оцени жирија публике и новинара – Дејан Петровић
- најбољи трубач по оцени стручног жирија – Вељко Остојић

Победници 27. Сабора трубача

2001. године:

- најбољи оркестар – оркестар „Милован Мићо Петровић” Дубоко
- најбољи трубач – Радиша Витезовић

Победници 28. Сабора трубача

2002. године:

- најбољи оркестар – Милована Бабића Крвавци
- најбољи трубач – Драган Лазовић Жежевица

Победници 30. Сабора трубача

2003. године:

- најбољи оркестар – Дејана Петровића Ужице
- најбољи трубач – Вељко Остојић Злакуса

Победници 31. Сабора трубача

2004. године:

- најбољи оркестар – Дејана Петровића Ужице
- најбољи трубач – Вељко Остојић Злакуса

Иван Јовановић

Победници 32. Сабора трубача

2005. године:

- најбољи оркестар – Дејана Петровића Ужице
- најбољи трубач – Дејан Лазаревић Пожега

Победници 33. Сабора трубача

2006. године:

- најбољи оркестар – Дејана Лазаревића Пожега
- најбољи трубач – Вељко Остојић Злакуса

Победници 34. Сабора трубача

2007. године:

- најбољи оркестар – Дејана Лазаревића Пожега
- најбољи трубач – Дејан Лазаревић Пожега

Победници 35. Сабора трубача

2008. године:

- најбољи оркестар – Дејана Петровића Ужице
- најбољи трубач – Вељко Остојић Злакуса

Победници 36. Сабора трубача

2009. године:

- најбољи оркестар – Дејана Лазаревића Пожега
- најбољи трубач – Дејан Петровић Ужице

Победници 37. Сабора трубача

2010. године:

- најбољи оркестар – Дејана Петровића Ужице
- најбољи трубач – Дејан Лазаревић Пожега

Победници 38. Сабора трубача

2011. године:

- најбољи оркестар – Дејана Лазаревића Пожега
- најбољи трубач – Вељко Остојић Злакуса

Победници 39. Сабора трубача

2012. године:

- најбољи оркестар – Вељка Остојића из Злакусе
- најбољи трубач – Вељко Остојић Злакуса

Победници 40. Сабора трубача

2013. године:

- најбољи оркестар – Дејана Јевђића Пожега
- најбољи трубач – Јанко Јовановић Пожега

Победници 41. Сабора трубача

2014. године:

- најбољи оркестар – Ивана Јовановића Ужице
- најбољи трубач – Радиша Витезовић Тубићи

Победници 42. Сабора трубача

2015. године:

- најбољи оркестар – Марка Глигоријевића Бајина Башта
- најбољи трубач – Марко Глигоријевић Бајина Башта

Победници 43. Сабора трубача

2016. године:

- најбољи оркестар – Јанка Јовановића и Љубивоја Диковића Пожега
- најбољи трубач – Марко Глигоријевић Бајина Башта.

Н. Ц.

проблем у организацији колико у неком свеопштем незадовољству. Златибор је предтакмичење за сабор у Гучи, па се онда поставља питање колико је учесницима битно да се појаве тамо... Ипак, сада има доста младих оркестара и надам се да ће се ствари мењати, да се број учесника на Златибору неће смањивати. Надам се да ће се и у Гучи одржати та разноликост у музицирању, односно присуство два различита мелоса – западне и јужне Србије, нешто што многи сматрају феноменом. А организатори увек могу помоћи у томе и наћи начин да стимулишу потенцијалне учеснике”, сматра Дејан Петровић.

Трубач Љубивоје Диковић из Пожеге на Сабору трубача на Златибору учествује више од 30 година.

Оркестар Љубивоја Диковића

Нема награде коју он и његов оркестар нису добили – од прве трубе, златне трубе, најбољи оркестар и најизворније музицирање.

„Много волим златиборски сабор и немам никакве замерке на његову организацију. Жао ми је што се последњих година неко тру-

ди да бојкотије ово такмичење, али ја то никад нећу дозволити. Увек сам имао добру сарадњу са организаторима, посебно са Николом Смиљанићем, и то на обострано задовољство”, хвали Љубивоје Диковић.

Млади трубач Иван Јовановић из Ужица до сада се на Златибору такмичио пет пута, а четири пута се пласирао за Гучу. Добио је награду за најизворније музицирање, за најбољи оркестар, а прошле године освојио „златни трубу”, по оцени жирија публике и новинара: „Учествујем и ове године. Наравно надам се победи – и ‘златној труби’ и награди за најбољи оркестар. Мада, видећемо шта ће бити”, каже Иван Јовановић.

Нада Џелебџић

У Жељинама асфалт до Марковића малињака

Поред малињака постављена је брвнара, која служи за одмор од тешког рада, чесма са водом и тоалет

Драгомир Марковић из Жељина посадио је прошле године малине на 80 ари. У плану је да уради и систем за наводњавање, тако ће му цела инвестиција изаћи око 15.000 евра. Ових дана кренуо је и први род

„С обзиром каква је ова година наопака, задовољан сам овогодишњим родом. Био је мраз, снег, па киша, онда је и опрашивање дуго трајало“, каже Драгомир и додаје да прве године род неће бити велики те да ће са укућанима успети да обере малину без плаћања радника, што му много значи.

Драгомир објашњава да знатно мање издатака има када се не плаћа радна снага, али ако малина следеће године роди како треба, биће потребни и радни-

Драгомир Марковић

ци за брање. Иначе, Марковићи породично живе у Жељинама и искључиво се баве пољопривредом. А да ли од тога може да се живи, питамо домаћина:

„Па може, односно мора, јер

немамо другог избора. Ја сам ту у Жељинама, и моји стари су овде живели. Сад ја живим на породичном имању са супругом, сином, снајом и унучадима, морамо да радимо то што радимо.

Поред малине обрађујемо земљу, баш ових дана косимо и спремамо сено, јер држимо и стоку“, вели Драгомир Марковић.

Иако му је малињак удаљен од куће, Драгомир је све урадио по светским стандардима. Поред брвнаре, која служи за одмор од тешког рада, поред малињака постављени су тоалет и чесма са водом, јер по његовим речима, и Европа и хладњачари захтевају добру хигијену. Додаје да захваљујући локалној самоуправи, има и асфалт који му је на 150 метара до малињака, што по његовим речима, много значи за квалитет малине. Још само да цена буде задовољавајућа и за Марковиће нема проблема.

„Малину предајем хладњачи ‘Сирогојно компани’ и задовољан сам са сарадњом са њима што се тиче услова кредитирања и заштите. Али са садашњом ценом малине нисам задовољан. Ова цена која је ових дана, па то не може само да покрије трошкове. Мада сада када радим све послове породично можда могу мало и да уштедим, јер не плаћам раднике“, поручује Драгомир.

И он каже да би прошлогодишња цена од 220 динара по килограму била сасвим довољна. Нада се да ће тако и бити, јер како наглашава, није му јасно да цена малине пада када је овогодишњи род буквално преполовљен.

Н. Џелебџић

Браловића малињак – фабрика под ведрим небом у Катушници

Милун Браловић посадио је малине још 1986. године, на парцели од око осам ари, са 1.600 садница. Већ пуну 31 годину узгаја ово „црвено злато“ са својом супругом у Дренови поред Катушнице. Малињак му је близу куће, преко реке, а како је вода пре пар година однела мост, тако он сада реку „гази“ трактором, док не буде саграђен нови.

„Док смо жена и ја радили у фирми, паре и јаре нису могли никако заједно. Међутим, кад сам 1999. отишао у пензију, тада сам почео да радим са малином озбиљно. Набавио сам систем кап по кап, почео сам више да је негујем, да стављам стајско ђубриво, да

односу на прошлогодишњи, бити мањи за око 30 одсто. Милун се сећа доброг рода из свог малињака протеклих година – прошле године набрао је 1.774 килограма малине, 2015. преко две тоне, 2014. 2.400 килограма, док се за ову годину нада да ће род бити око тоне и по. За цену се, како каже, још увек ништа не зна, али ако би била прошлогодишња, то би онда било супер, поручује Милун.

„Нама су прошле године хладњачари исплатили 223 динара за кило малине на откупном месту. Ако цена буде испод 200 динара, е онда ће бити тешко. Грдни је улог, велики је труд и рад, доста мора да се ради, али неко ради више,

Милун Браловић

прскам, тако да сам се сто посто посветио свом малињаку“, каже Милун Браловић.

Милун додаје да за гајење малина треба доста труда и рада. Само прскање се у току једне зоне понови и до осам пута.

„Ове године девет пута сам прскао малину. Али ова је на опака година – прво је био снег, па јаки мразеви, па опет снег, тако да не очекујем неки род као што је био. Али опет видећемо како ће то до краја бити, ипак је ово фабрика под ведрим небом“, прича нам Милун.

Због лоше године род ће, у

неко мање, па према томе, колико ко ради, толико ће и зарадити“, каже Милун Браловић.

Малине беру он и супруга са синовима и снајкама. Већ одавно обезбедио је систем за наводњавање – кап по кап, за који каже да јесте скуп, али да се већ прве године исплати. А малина исто тако не може ни без стајског ђубрива и вештачког, које Милун ставља на сваке две године. Поручује другима да уредно косе траву међу редовима, јер како каже, малину треба неговати исто као цвеће.

Н. Целебић

Мандићи засадили боровницу на 2,5 хектара у Кривој Реци

Већ следеће године креће прва берба када се очекује род око пет тона, док ће у пуном роду на овој површини бити око 35 тона боровнице

Засади боровнице на 2,5 хектара породица Мандић је подигла у јесен прошле године у Кривој Реци и ово је највећи засад тог воћа на територији општине Чајетине. Род очекују за четири године, а у минуле две, колико су трајали припремни радови, уложили су много пара. Један део средстава вратиће кроз државне субвенције, а када на ред дође пун род, уз одличну цену свеже боровнице, Мандићи ће моћи да причају и о заради.

Ненад Мандић је на свом и очевом породичном имању у Кривој Реци засадио боровницу на 2,5 хектара. У посао није ушао тек тако – имао је прилику да иде у Холандију, где је видео један леп засад, па сада има представу како се боровница гаји.

„Овде су радови кренули на лето 2015. године. Прво смо урадили ограду, па наставили с припремом земљишта, копањем рупа, затим смо поставили стубове и подигли противградну мрежу. Садња боровнице обављена је у јесен прошле године“, каже Ненад Мандић.

Након садње боровнице урађен је и систем за наводњавање. Иначе, изградња система кап по кап била је много компликован, јер вода није нађена ни на 200 метара дубине, тако да су Мандићи на крају урадили акумулацију од 1.200 тона, у којој се скупља кишница као и остала вода током зиме.

„Скупљали смо воду у зиму, јер је базен запремине 1.200 кубика урађен раније и тако ће све бити у реду“, истиче Ненад и додаје:

„Издаци су били већи, сви смо радили: ми као породица, били су нам од помоћи и пријатељи, али и радни-

ци за дневницу. Сада рачунамо на ту државну субвенцију коју ћемо остварити, биће и кредита, као и сопствених средстава“.

Мандићи ће конкурисати за државне субвенције, које се крећу од 50 до 65 одсто, наравно до одређеног лимита, а по Ненадовим речима, колика год та цифра буде износила биће добродошла. Већ следеће

Ненад Мандић

године креће прва берба, мања, када се очекује род око пет тона, док ће у пуном роду на овој површини бити око 35 тона боровнице. Прича о цени боровнице сасвим је другачија у односу на малину.

„Овде се ради о боровници за свеже употребу, јер не иде у замрзавање као малина, тако да је и цена нешто већа. Али се мора радити по стандарима за извоз робе, како би роба могла отићи у иностранство, а самим тим то има и већу цену“, наглашава Ненад.

За сада, засад боровница Мандићи углавном одржавају сами, а када крене прва озбиљна берба, на овом имању наћи ће се и много радника.

Н. Целебић

„Петровдански дани” у Сирогојну чувари традиције и обичаја

„Веома је важно да схватите да морамо сачувати своју имовину, наше традиционалне вредности, морамо сачувати природне ресурсе. А најважнији ресурс су људи”, рекао је на „Петровданским данима” Милан Стаматовић, председник општине Чајетина

У Сирогојну је на Петровдан, на традиционалним вашару који се овде одржава више од два и по века испред цркве Светих апостола Петра и Павла саграђене 1764. године, одржана манифестација «Петровдански дани». За посетиоце је приређена презентација старих заната, модна ревија нових модела сирогојнских плетиља, продајна изложба златиборских рукотворина и богат културно-уметнички програм.

Захваљујући Музеју «Старосело» и Музеју плетиља, Сирогојно је један од најпосећенијих туристичких локалитета на Златибору. Зато и не чуди да је манифестација „Петровдански дани” била изузетно посећена, како од стране туриста који тренутно бораве на Златибору тако и од мештана општине Чајетина. Програм обележавања «Петровданских дана» почео је модном ревијом џемпера, на којој су премијерно представљени модели сирогојнских плетиља спремни за нову сезону.

„Неки од модела рађени су у сарадњи са младим модним креатором Џорџом Стајлером, са којим већ неколико година имамо веома добру сарадњу. Модели који су плод те сарадње су већ

приказивани на ревијама у Лондону, Паризу, Торонту... Оно што бих волела да истакнем је да су сирогојно џемпери постали део наше културне баштине и да се њима инспиришу млади модни креатори. Џорџ Стајлер има велико поштовање према раду Добриле Смиљанић и вештини златиборских плетиља, труди се да

њихово стваралаштво постави у један потпуно нови контекст”, изјавила је Ана Љубојевић, менаџер развоја у фирми «Сирогојно компани».

Након модне ревије, дефиле учесника и посетилаца предвођен матурантима из Сирогојна упутио се ка цркви Светих апостола Петра и Павла где је организован наставак празничног програма. Старешина храма

Бојан Суљић присутнима је овом приликом поручио да ово не треба да буде једини дан када се верници у великом броју окупљају, већ да се храм посећује чешће, када се служе службе Богу, јер како каже, то је веза са нашим прецима и веза једних са другима.

Организатор «Петровданских

дана» је Месна заједница Сирогојно, уз свесрдну помоћ Туристичког удружења „Буквица Сирогојно”, Спортског центра Чајетина, Музеја на отвореном „Старо село”, ТО Златибор, као и општине Чајетина која препознаје важност очувања традиције и обичаја овог краја.

„Веома је важно да схватите да морамо сачувати своју имовину, наше традиционалне вредно-

сти, морамо сачувати природне ресурсе. А најважнији ресурс су људи”, рекао је Милан Стаматовић, председник општине Чајетина.

У разноврсном културно-уметничком програму учествовали су КУД „Златибор”, трубачки оркестар Марка Глигоријевића и певачка група «Торник». Програм је својим изабраним стиховима употпунила завичајна песникња Мирјана Ранковић Луковић, а целокупну манифестацију обележили су млађи чланови Културно-уметничког друштва „Први партизан Сирогојно”, који су се представили бројним кореографијама, изворним песмама и беседништвом. Милош Арсић, уметнички руководилац КУД-а, каже да је ово друштво у Сирогојну почело са радом почетком 2012. године, а до сада је кроз њега прошло преко 100 деце из овог краја. Он истиче да су поједини играчи 2015. учествовали на такмичењу «Златни опанак» у Ваљево где долазе сви ансамбли из Србије, и да су 2016. освојили златну плакету као први ансамбл Србије.

Манифестација «Петровдански дани» завршена је концертом Весне Змијанац.

Драгана Росић

Организујући “Златиборско културно лето, ТО Златибор је мислила и на најмлађе, тако да ће и ове године на Краљевом тргу бити организовано више представа за децу, мноштво анимација, као и концерата. Тако су 16. јула на овом тргу за малишане и њихове родитеље наступиле Леонтина Вукомановић и Тијана Дапчевић, музичке звезде које годинама стварају за децу.

„Деца су украс света“, записао је одавно Љубивоје Ршумовић, а на дивне стихове његове песме непролазну музику написао је Зоран Рамбосек. За те наше „украсе“ и дан данас песме пишу и музички обогаћују песници и музичари, јер дружење са најмлађом публиком је непроцењиво, или, како каже Тијана Дапчевић „то је посебан осећај“.

„Последњих десет година радимо концерте за децу и данас смо, захваљујући ТО Златибор и маркетингу хотела „Палисад“, позвани да одржимо концерт за децу, или како ми то волимо да кажемо <Тијана и Леонтина за децу>. И увек се радујемо су-

За „украс света“ на Краљевом тргу

Леонтина и Тијана Дапчевић певале за децу у оквиру „Златиборског културног лета“

стрету са малишанима, певамо искључиво дечје песме. Од <одраслих> песама певамо само <Земљо мојих снова>, односно ја је певам на крају, и то је то“; каже увек насмејана Тијана Дапчевић.

У интерактивном дружењу, постављајући деци различита питања везана за песме које изводе,

добијају маштовите и занимљиве, али и увек искрене одговоре, што је једна од чари дружења са њима. „Непосредно пред песму ‘Како расту деца’ коју је писала Леонтина и отпевала заједно са Иваном Петерс пре дуги низ година, ја обично волим да питам децу шта је потребно да би једно

дете порасло? Једно је дете рекло: „Да једе броколи!“ Тако да су непроцењиви! Искрена је то публика“.

„Некада су комерцијални композитори, хитмејкери, компоновали и песме за децу, а онда је дуги низ година, рекла бих, то било заборављено“; прича Леонтина Вукомановић. „Ја сам пре 11 година уз фестивал „Чаролија“ управо вратила тај неки концепт да аутори, кантаутори и хитмејкери пишу песме за децу, па су те песме атрактивне и интересантне, а где је концепт такав да познати певачи, са познатим ауторима, праве песме и певају за децу“.

Ове године је објављен и ЦД на којем Јелена Томашевић, Сергеј Ђетковић, Бојана Стаменов, Невена Божовић, као и глумци Бода Нинковић, Андрија Милошевић и други певају за малишане. Циљ је да те песме улепшају дечји свет и трају као што су трајале оне уз које су одрасле раније генерације, за које су певали Драган Лакковић, Злата Нуманагић, Миња Субота и многи други.

М. Р. Луковић

Глас Иване
Петерс који
осваја

„Златиборско културно лето“ довело је овде различите музичке групе и извођаче, самим тим и разноврсне звуке међу посетиоце овог туристичког места, за све укусе и генерације. Тако је на Краљевом тргу концерт одржала и Ивана Петерс, приуштивши својим раскошним гласом публици посебан ужитак.

Било да је са својом групом или без ње, Ивана Петерс даје себе публици потпуно, јер, како каже, пева оно што воли. Било да је реч о песмама које је радила са „Негативом“, или неким од других извођача. Оно што ради када не наступа опет се тиче музике и стварања.

„Радим на новим песмама. Не фантазирам о новим албумима и не знам каквим издањима, само желим да стварам музику. Тако су у припреми до сада три песме. До јесени ће једна

сигурно да угледа светлост дана,“ прича насмешено Ивана.

О музичким правцима и томе шта се данас слуша и шта она воли да чује, каже:

„Преовлађује нека врста музике коју широке народне масе слушају, ту неку популарну музику која им се са Запада помало натура. А и прилив је тог неког новог начина певања и продукције. Не значи да музика треба да стоји у месту и да треба да свирамо ствари од пре 20 година, али треба са укусом да се креће и да се не иде у екстрем“.

О Златибору, на којем је чест гост, Ивана има само речи хвале.

„Познајем доста крај око центра, чак и ранч „Зову“, пар хотела у које редовно долазим и већ ме знају тамо. Моја кћерка је била овде на екскурзији, волим да је доведем и проведем са њом макар три-четири дана. Довољно је и за мене, да из Београда побегнем мало. Овде је добар ваздух, храна, добра је понуда и за децу; у сваком случају она се увек добро проводила овде, а мени је то мерило.“

Оно што је чека након Златибора јесте још пар наступа на летњим позорницама, у септембру наставак сарадње са Иваном Ивановићем и промоција нових песама.

М. Р. Луковић

Трновача донела Горану победу на „Ракијади“ у Шљивовици

„Као никад у историји веома је важно и битно оно што ви данас и током целе године радите: производите ракију и традиционалне српске производе, чувате традицију и природне ресурсе, земљу и младе људе који остају на овим просторима“, рекао је отварајући јубиларну „Ракијаду“ Милан Стаматовић

ШЉИВОВИЦА

Победник јубиларне 10. „Ракијаде“ у Шљивовици, одржане 17. јула, је Горан Јараковић из Биоске. У традиционалној манифестацији пред оцењивачком комисијом биле су 94 ракије, а одржан је и пратећи програм са народном музиком, наградама за најбољу питу гибаницу, најлепшу чобаницу, најбољи воћњак и најлепше двориште.

Вашарска атмосфера испред цркве у Шљивовици знак је да се овде одржава традиционална „Ракијада“. Манифестација посвећена најпознатијем производу овог села окупила је велики број посетилаца. „Ракијаду“ је отворио председник општине Чајетина Милан Стаматовић потпаљивањем казана.

Част и задовољство је да вас по 10. пут поздравим у име општине Чајетина и захвалим се свим произвођачима, учесницима и организацијама на локалном нивоу који помажу да очувамо нашу културу и традицију. Као никад у историји веома је важно и битно оно што ви данас и током целе године радите: производите ракију и традиционалне српске производе, чувате традицију

Фото Никол

и природне ресурсе, земљу и младе људе који остају на овим просторима. Село Шљивовица је једно од три месне заједнице које бележе пораст броја становника и броја новорођене деце. Мислим да је ово веома важна порука за наше отуђене властодршце на републичком нивоу, морам о томе да говорим и овај број људи овде мора да прошири ову причу – пору-

чио је председник општине Чајетина.

Прво место за најбољу ракију од шљиве освојио је Горан Јараковић који се пре пет година вратио у Биоску и наставио породичну производњу трноваче, која му је хоби, док ради у Ужицу као машински инжењер. Традиционалном начину печења који је научио од деде и оца придодео је сер-

тификат за производњу ракије са Пољопривредног факултета.

Ово нам је треће такмичење, ми смо мало породично газдинство које производи ракију, и то нису велике количине, до 1.000 литара годишње. Излазимо на сајмове у нашем крају. Прошле године смо били овде у Шљивовици и освојили три велике златне медаље, и на „Жестивалу“ у Ужицу исто тако. Што се тиче ракије, победила је трновача или јакљанка која је седам година стара. Причао сам и са технологом, ових ракија нема пуно. Ужички крај је специфичан јер је то стара аутохтона сорта трноваче и не постоји више нигде у Србији. На другим сајмовима не можете пробати такве ракије. Ракија је доста компликована прича и није лако направити добру ракију. Ми имамо 350 стабала трноваче, још увек је гајимо и негујемо, мада је то сорта која је на издисају. Чувамо наше воћњаке и правимо ракију, ово је чист дестилат трноваче, без

примеса пожегаче, црвене ранке или било чега другог – каже Јараковић и додаје:

- Имамо планове за будућност, али за сада немамо довољне количине. То што имамо брзо распродамо и наша ракија је тражена по врло озбиљним ценама. Планирамо да проширимо производњу на већу количину и отворимо своју дестилерију. Ово је велико признање за једну малу сеоску породицу која данас тражи

место под овим небом. Велико признање и за мене лично, пошто имам 30 година, а већ имам иза себе 10 златних медаља. Велика ми је потврда и значи да сам добро савладао и ту науку, од мојих научио како се занат ради озбиљно. Много је лакше било остати у Београду, јер је било лепих шанси за посао, него вратити се и покушати нешто. Мени за сада добро иде и прија ми – поручује победник јубиларне "Ракијаде".

Оцењивачка комисија, која је доделила укупно 11 златних медаља, истакла је да је квалитет био одличан, али су потребне веће количине и боља конкурентност. Прво место за специјалне ракије добио је Добрисав Јањић из Трипкове за ракију од дуње, док је Љубе Јоксимовић из Чајетине добио прву награду по избору публике. Додељене су награде и за најбољу гибаницу Милени Аћимовић, најлепшу чобаницу Ањи Ста-

нић, најлепше двориште Миленки Бонцулић и најбољу воћњак Миленку Селаковићу. У ревијалном делу наступио је трубачки оркестар Бранка Остојића из Карана, ветерани КУД „Златибор“ и изворне певачке групе. "Ракијаду" су организовали општина Чајетина, Спортски центар Чајетина, Туристичка организација Златибор, "Златиборски еко аграр" и месна заједница Шљивовица.

M. J.

Награђени на 10. „Ракијади“ у Шљивовици

Оцењивачка комисија: Иван Гајић и др Иван Урошевић

Прво место за ракију од шљиве: Горан Јараковић из Биоске

Велике златне медаље за ракију од шљиве: Обрадин Ковачевић из Шљивовице, Горан Јараковић из Биоске, Ристо Делић из Шљивовице, Зоран Ковачевић из Шљивовице, Љубиша Јузбашић из Јабланице, Љубодраг Каљевић из Шљивовице, Миодраг Турудић из Мокре Горе, Миладин Каљевић из Шљивовице, Раденко Марковић из Дражиновића, Андрија Корићанац из Лађеваца

Златне медаље за ракије од шљиве: Петар Радељић из Шљивовице, Миладин Бонцулић из Шљивовице, Првослав Станић из Шљивовице, Миленко Јовановић из Трипкове, Предраг Милинковић из Шљивовице, Радојко Делић из Шљивовице,

Ненад Луковић из Шљивовице, Миливоје Бонцулић из Шљивовице, Миломир Драшковић из Трнавe код Карана

Прво место по оцени публике: Љубе Јоксимовић из Чајетине

Прво место за специјал-

не ракије: Добрисав Јањић из Трипкове за ракију од дуње

Велика златна медаља за специјалне ракије: Раденко Марковић из Драженивића за ракију од крушке, Миладин Миловановић из Љубања за ракију од дуње

Златне медаље за специјалне ракије: Александар Делић из Шљивовице за ракију од крушке, Радован Нешевић из Кремана за ракију од нане, Миломир Милојевић из Шљивовице за медовачу

Захвалнице дугогодишњим учесницима: Добрисав Јањић из Трипкове, Андрија Корићанац из Лађеваца, Љубе Јоксимовић из Чајетине, Миломир Драшковић из Карана, Живојин Миловановић из Рибашевине, Радован Нешевић из Кремана, Миладин Миловановић са Љубања

Најбоља гибаница: Милена Аћимовић из Шљивовице
Најлепша чобаница: Ања Станић из Шљивовице

Најлепше двориште: Миленка Бонцулић из Шљивовице

Најбољи воћњак: Миленку Селаковић из Шљивовице

Пензионери Златиборског округа добили своју заједницу

„Циљ заједнице је да пробамо да за пензионере обезбедимо зимницу, огрев и друго, да нађемо произвођаче и добављаче који би на те велике количине имали ниже цене, а пензионери добили могућност плаћања на више рата“, каже Славко Пантовић који је изабран за председника окружног удружења

Представници удружења пензионера из свих општина Златиборског округа састали су се у Чајетини како би основали Заједницу удружења пензионера Златиборског округа. Ова заједница ће им, између осталог, помоћи да заједно учествују у набавци различитих производа за чланове организације, јер ће произвођачи имати интерес да спусте цене или да дају друге финансијске повољности.

Иницијативни одбор, формиран од председника општинских удружења пензионера, током прошле и ове године је, на неколико састака разматрао ово питање и до-

нео одлуку да се приступи изради општинских аката који су потребни за регистрацију Заједнице удружења пензионера Златиборског округа. Анализирајући финансијски план Савеза пензионера Србије, председник Удружења пензионера Чајетина Славко Пантовић каже да овај савез нема финансијског простора да општинским удружењима пружи било какву стручну или финансијску помоћ, па су одлучили да за овај проблем нађу адекватно решење.

„Имајући у виду да на подручју Златиборског округа има око 70.000 пензионера који нису довољно организовани у једну це-

лину, сматрали смо да је потребно оснивање једне заједнице пензионера Златиборског округа, а све ради побољшања стандарда живота старих, болесних, немоћних и осталих пензионера сваког ранга. Циљ заједнице је да пробамо да за те пензионере обезбедимо зимницу, огрев и друго, да нађемо неке произвођаче и добављаче који би на те велике количине имали неке ниже цене, а пензионери добили могућност плаћања на више рата“, додаје Пантовић.

Милинко Милосављевић, председник УП општине Косјерић, сматра да је оснивање ове заједнице од великог значаја зато што буџети

локалних самоуправа не покривају ни 10 одсто потреба као што су организовање различитих спортских и културних манифестација и других активности које се одвијају на подручју локалне заједнице. Сматра да ће Заједница удружења пензионера имати много више могућности.

„Ми самостално организујемо разна дружења, забаве, манифестације... Ми у Косјерићу имамо Погачијаду, Старо певање у Срба, Културно-уметничко друштво 'Треће доба'. Свуда смо признати. Гостовали смо у 'Жикиној шареници', емисијама 'Знање имање', 'Чаша воде са извора'... Свуда освајамо прва места. Мислим да је то значајно, али за то је потребан новац. Ми немамо новац, Удружење пензионера нам не даје ништа. Сматрамо да ћемо удруживањем из неких донација, фирми, јавних установа добити финансијску помоћ“, истиче Милосављевић.

За председника Заједнице удружења пензионера Златиборског округа изабран је Славко Пантовић, председник УП општине Чајетина. Његов заменик биће председник УП Бајина Башта, а посао секретара вршиће Гордана Ђорић, председник УП Ужице. **Д. Росић**

Љубав супружника из Жељина траје и у 73. години брака

Радмила и Михајло Филиповић из Жељина можда нису најстарији становници општине Чајетина са својих 94 и 90 година, али су свакако рекордери по броју година брака. Већ 73. годину живе заједно, како кажу, срећном браку, окружени људима који их воле и поштују. Рецепт за дуг и добар брак не постоји, вели Михајло и додаје да је само љубав битна.

Упознао је Радмилу кад је још била младо девојче. Он је старији четири године од ње и тада је већ, како каже, имао девојака.

„Она је била мали ђевојчурак, па дође до мене у коло да игра. Али неке девојке, моје врснице и мало старије, њој не дају. А ја хоћу да је пусти, нека дете мало игра. Али она до мене стегла ме за руку и неће да је пусти. Онда моја Радмила каже – е упамти, ја сам догодине ту“, прича нам Михајло.

Како је Радмила рекла, тако је и било. Венчали су се 1945. године, када је, како

„Рецепт за дуг и добар брак не постоји, само је љубав битна“, вели Михајло Филиповић (94) који је са супругом Радмилом (90) у браку преко седам деценија

се Михајло сећа, било лепо живети. Имао је тада све – пуну кућу: оца, мајку и браћу, имање, стоку, и оно што је најбитније, своју вољену поред себе. Ни мираз није тражио, веровао је у љубав.

„Ја сам ишао више пута код њих да радим и све је било одлично. После сам мало и упознао Радмилу, а те паре које су ми давале нисам хтео да узмем. Јер кад не волиш, ђаба паре и све. Кад сам

је упознао, нисам хтео ниједну другу да узмем. Њу сам довео кући и ето, хвала Богу, још увек смо живи и здрави“, казује Михајло.

Створили су своју породицу и леп дом. Он је увек био један од виђенијих у селу. Имао је пре 60 година мотор BMW, али и коња и чезе. По природи веселац, волео је друштво, а своју Радмилу увек је водио са собом, где год да пође.

„Где ја седнем, ту је моја Радмила и остало друштво, моје и њене другарице. Али имало је људи под шатром, а жена вири, да простиш, ко пашче, не сме да приђе под шатру. Ја сам увек био са својом женом свуда. Лепо смо заиста живели“, са поносом прича Михајло.

И тако године пролазе. Већ 73 су у браку прошле, али овај пар се не да – још увек су заједно, пуни поштовања једно према другоме, али и љубави. И још Михајло својој Радмили пева, као некад:

„Вољела ме, не вољела, ти си мене разбољела.“ **Н. Целебџић**

„Хилз ап“: Све је стало у рокенрол

Четврти златиборски „Хилз ап“ фестивал завршен апсолутним тријумфом музике и позитивне енергије

Без икакве дилеме можемо рећи да је четврти „Хилз ап“ фестивал завршен апсолутним тријумфом музике и позитивне енергије. Организатори и публика имају пуно разлога за задовољство свим оним што су могли видети и чути током три дана трајања фестивала. За разлику од претходног који је обележила киша, временске прилике су овог пута биле идеалне што је умногоме олакшало посао организаторима.

„Хилз ап“ је опет потврдио да постаје важан и незаобилазан део туристичке понуде на Златибору и да се пред овим фестивалом налази лепа будућност.

Публика је и ове године имала могућност да чује изузетне извођаче, од демо бендова до рокенрол великана који су апсолутно потврдили свој статус. Пажљиво изабрани бендови су се надозивали једни на друге, стварајући од сваке вечери комплетну музичку и сценску целину.

Од прве вечери на којој су, после младих снага, наступили Канда Коца и Небојша, „Ортодокс Келтс“ и „Атхеист Рап“, било је јасно да ће „Хилз ап“ бити у знаку добре енергије коју су публика и бендови несебично размењивали.

Таква атмосфера наставила се и другог дана када су „Straight Mickey and Boys“ потврдили зашто их многи сматрају најперспективнијим бендом нове генерације. „Џа или Бу“ су отпустили свој репертоар и потпуно размрдали окупљене испред бине. Кебра и „Обојени про-

грам“ су показали зашто су рокенрол институција, док су „Лет 3“ просто одували публику својом музиком и сценским наступом.

Треће, завршно вече је донело праву ерупцију позитивне енергије. Прво је на бини наступило легендарно „Атомско склониште“. Деценије које деле Лангера и окупљене на Тић пољу нису били препрека за фанастичан концерт. Лакоћа са којом свирају и комуницирају са пуб-

ликом је задивљујућа. Њихов наступ је само показао да велики бендови и велике песме никад не старе. „Мортал Комбат“ је можда највеће изненађење на фестивалу. У исто време забавни и енергични направили су шоу за памћење. Жестока свирка и фантастичан однос са пуб-

чне текстове. „Ирие ФМ“ су показали изузетну музичку зрелост и, делећи позитивне вибрације, савршено су нас провели кроз свој разнолики опус од реге почетака до данас.

Одлука организатора да вечери завршавају реп бендови је такође била пун погодак. „Who See“ и култни „Prti Bee Gee“ битовима и римама су бомбардовали одушевљену публику која је све време играла и певала са њима.

Бина у шуми ове године је угостила сам крем техно сцене. Марко Настић, Дејан Милићевић и Леа Добричић су просто сувише важна имена и прави магнет за публику која је испунила простор испред бине и до јутра се њихала у хипнотичким ритмовима емитованим са ди-цеј пулта.

„Хилз ап“ је поново показао да је изузетно добро организован и пре свега драгоцен фестивал за цео златиборски крај. Насмејани људи и позитивне вибрације које су све време кружиле Тић пољем су његов заштитни знак и нема разлога да сумњамо да ће тако бити и убудуће.

„Поносни и мотивисани чекамо наредни ‘Хилз ап’, рече неко од организатора. Право на понос су потпуно заслужили.

Б. С.

Златибор угостио љубитеље „буба“ из шест држава

Најстарији модел „бубе“ на нашим просторима датира из 1952. године, чуло се на четвртој златиборској „Бубијади“

По четврти пут на Златибору су се окупили љубитељи фолксвагена „буба“ из целе Србије, али и из Словеније, БиХ, Македоније, Аустрије и Пољске. Ауто- камп је и овога пута пружио добре услове за све учеснике тог скупа. Најмлађи кампер имао је две, а најстарији 87 година. Организатори кажу да су задовољни овогодишњим окупљањем – како бројем аутомобила и посетилаца, тако и свеукупним условима које Златибор нуди.

Да су „бубе“ још увек популарне и да за собом повлаче велики број љубитеља, показују и многобројни такви сусрети широм Србије и Европе. Окупе се на једном месту власници ових олдтајмера са својим породицама и пријатељима, па се великодушно и љубазно посвете сваком посетиоцу. Заиста им је стало да упознају јавност са својим љубимцем, јер ту има и шта да се види и исприча. Свака „буба“ прича је за себе, ма колико стара била. Офарбане у разне боје, дорађене, дотеране, представљају праву атракцију где год да се нађу. Златиборска „Бубијада“ већ четири године окупља љубитеље „буба“ из Србије и иностранства, а сви они кажу – најлепше је на Златибору.

Словенцима, иначе, највише прија овдашња клима и чист ваздух. Ова породица дошла је из Цеља:

„Комби је бус, са девет седишта, 1988. је годиште, и цела фамилија вози се у њему. Велики сам љубитељ 'буба' које су тренутно код куће, а сада комби иде са нама, јер путујемо, распуст нам је, па ћемо са Златибора у Македонију, Грчку, Албанију, Црну Гору, Хрватску и на крају кући у Словенију“, каже Лука Цареж из Цеља.

„Буба“ је, иначе, све мање, али још увек има верних љубитеља који их одржавају и чувају. Најстарији модел „бубе“ на нашим просторима датира из 1952. го-

дине. Председник „Буба клуба“ из Шапца дошао је на златиборску „Бубијаду“ са својим љубимцем из 1971. Мотор је овој «буби» појачан и она може развити брзину од 150 километара на час. Ипак, од Шапца до Златибора њен власник вози у просеку око 80, јер како каже, иде се у колони и најважнија је безбедност.

„Већ трећу годину долазимо на

Златибор, сада је екипа са шест возила. Овде се увек лепо проведемо, дружимо, упознајемо нове пријатеље. Златиборска 'Бубијада' ми је најлепша, јер овај амбијент баш прија свакоме“, каже Богдан Мијајловић Боћа, председник „Буба клуба Шабац“.

Најстарије удружење ове врсте, „Буба клуб Београд“, окупљао је некад много чланова. Последњих година је то у мањем обиму, али како каже председник овог клуба, што је мање „буба“ биће занимљивије, а љубитеља ће бити све више. А да

као и сви воле Златибор и да им је овде најлепше, доказује прича једног младог Београђанина.

„Сваке године је све боље, сваки скуп је све масовнији, бољи и иновативнији, а златиборски скуп је дефинитивно најбољи у Србији. Најпосећенији је и најзанимљивији, поготову од када се поклапа са 'Хилз ап' -ом, и сада је то дигнуто на један виши ниво“, каже Драган

Митровић, председник „Буба клуба Београд“.

Први пут на оваквом скупу у Србији појавио се фолксваген комби као покретна кафетерија. Млади пар из Крагујевца преуредио је комби стар 42 године за ове намене, а на златиборској „Бубијади“ права су актрација. „Кренули смо са радом пре два месеца. Комби је 1975. годиште и већ две и по године радимо на њему. Стварно је уложено много труда и напора, али на крају смо постигли све што смо хтели. Иначе, на златиборској 'Бубијади' смо први пут“, каже Невена Алексић из Крагујевца.

Бојан Стајић из Бијељине од 2011. године редовно са породицом долази на Златибор – једном лети, једном зими. Иначе, редован је и учесник 'Бубијаде' са својим комбијем „Сара“, старим сада већ 51 годину. Сваког лета ова породица на златној планини одседа у ауто-кампу.

„Овде нам је лети супер, имамо и апартман. Лепа је природа, за децу је добро. Јуче смо посетили Дино парк и увек на Златибору има нешто ново, зато и долазимо“, прича нам Бојан Стајић, чија је старија ћерка Сара, по којој комби и носи име, одушевљена Златибором. Њој се у кампу јако свиђа и каже да ће радо овде доћи и следеће године. А да је права татина ћерка, показује и податак да о „буби“ - комбију зна све.

Нада Џелебџић

У „Зрачку” разноврсне летње активности

Иако је летњи распуст у току, Дневни боравак за децу са сметњама у развоју „Зрачак” у Чајетини ради и организује различите активности, на радост корисника и њихових породица. Током прве половине јула за кориснике је организована посета новоотвореном Дино парку на Златибору, као и Овчар Бањи.

Обилазак Дино парка је организован 7. јула, а Невена Бачетић која је запослена у парку упознала је кориснике са свим садржајима. Малишани су уживали обилазећи покретне фигуре диносауруса, а испробали су и тобогане, скакаонице, љуљашке.

За кориснике је организован одлазак у Велнес центар „Каблар” у Овчар Бањи. После активности у води, кориснике „Зрачка” је чекало освежење – пица и сокови у ресторану. Гориво за реализацију овог путовања обезбедила је општина Чајетина, а дневница за возача је из средстава која су ученици Основне школе „Димитрије Туцовић” прикупили на Еко вашару и поклонили их „Зрачку”.

Деца из овог Дневног боравка 18. јула су била на излету на Златибору, у Луна парку и ресторану „Коноба”. Особље Луна парка је корисницима „Зрачка” поклонило жетоне за

Корисници у посети Овчар Бањи

вожњу аутићима и на „змају”. После тог провада деца су у ресторану „Коноба”, где их је дочекао менаџер ресторана Бориша Зекић, добили послужење – колаче и сокове. Ту је уприличена и прослава рођендана једног од корисника „Зрачка”.

Осим забаве и уживања у овим активностима, корисници се кроз њих уче и сналажењу у новим ситуацијама, комуникацији,

социјалним и практичним вештинама. Према речима мр Зорице Милосављевић, председнице удружења “Златиборски круг” које је пружалац услуге Дневни боравак за децу са сметњама у развоју, удружење посебну пажњу посвећује социјализацији корисника и развијању њихових способности кроз рад са волонтерима, организовањем излета и примерених активности. **В. Белчевић**

Дилижанса из Америке стигла на Златибор

Од јула Златибор има посебну атракцију – директно са Дивљег запада стигла је права америчка дилижанса на ову планину. Њен власник Сретен Буквић каже да је уникатна, и то не само код нас, већ и у целој Европи. Кочија плени својом лепотом и оригиналношћу, а туристи су је фотографисали уз осмехе – кажу да овако нешто још нису видели живи!

Ова дилижанса стигла је право из далеке Америке на Златибор. На њој је назив прве америчке фирме која је разносила пошту по Дивљем западу “Stage Line”. Одмах је привукла велику пажњу, нема ко је није фотографисао.

„Овакав тип кочије је немогуће наћи у Европи, јер постоје тамо затворене кочије, али овакве нема. Лош теже је направити овако нешто”, каже Сретен Буквић са ранча „Зова”.

Сретен истиче да је Златибор постао озбиљан туристички центар и да се због тога мора проширити и понуда. „Био сам увек убеђен да ће једна оваква иновација употпунити туристичку понуду на Златибору”, поручује

Буквић и додаје да се, и ко не воли коње, ипак окреће за оваквом кочијом.

Првог дана урађена је промоција – бесплатна возња за све. Сретен се нада да ће послати бити, јер се оваква инвестиција мора исплатити.

„Ова кочија је за моје услове скупа, али још

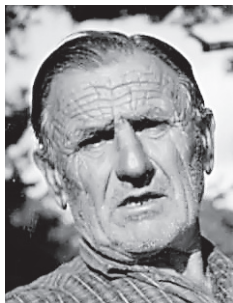
скупљи је био њен транспорт. Коштала је, рецимо, као неки мало новији џип средње класе”, са осмехом прича Сретен.

И заиста, возња златиборском дилижансом вредна је искуства. А са ранча „Зова” поручују да је добродошао свако ко жели да осети дух Дивљег запада. **Н. Целебцић**

Код Чеда у Рибницу долазили и министри

„Клао вола због једне шницле“... У читавом ужичком крају прихватања је као легенда или лепо осмишљена хипербола, а заправо је истинит догађај који се збио половином тридесетих година прошлог века у ресторану „Рибница“, истоименог златиборског летовалишта. Власник објекта, старина Чедомир Петровић и након четрдесет година одлично се сећао те вечери. Прича овако тече:

“Једнога дана Београђанка Берта Букић са двоје деце прилично касно је дошла на вечеру и затражила јеловник. Видела је да су у њему говеђе шницле биле прецртане, али је ипак захтевала.

Чедомир Петровић

- Молим Вас, донесите нам шницле.
 - Извините, госпођо Берта, шницли више немамо.
 - Лепо, газда, ви почињете вечеру за оволике госте са десетак шницли!
 - Ако већ захтевате одмах ћете бити услужени.
- Истрчао сам напоље и маљем обалио једног вочића. Док се говече још копрцало, одсекао сам од бута парче меса, испржио три шницле и изнео пред Берту, али она ме поново захуђено погледа.
- Забога, газда, па ја сам хтела само једну шницлу.
 - Госпођо, одаберите коју хоћете”.

ПИШЕ: МИЛИСАВ РЂЕНИЋ

Чедомир Чедо Петровић, угодитељ и трговац, рођен је 1896. године у Сечој Реци код Косјерића у породици земљорадника. Детињство је проводио у родитељском дому све до Балканских ратова, а 1913. године, мада још није био пунолетан, нашао се са групом војних обвезника у Крагујевцу где су добили задатак да чувају Турке заробљене у борби на Куманову.

Почетком Великог рата распоређен је у болничку чету са којом је учествовао у судбоносним биткама и сјајним победама српске војске на Дрини и Колубари. Када су српске армије у јесен 1915. године биле приморане да отпочну одступање према југу, кренула је и његова јединица, али су је код Пећи Аустријанци заробили. Чедо је спроведен у Ужице и као заробљеник упућен да ради у Централном магацину ужичке пекмезане у којој се производио пекмез за потребе војске на фронту. Срећом, ту остаје током читаве окупације, одлазак у било који аустријски логор донео би му далеко тежи посао и изложио животним опасностима.

И поред чињенице да је провео четири године у рату, 1920. године морао се одазвати позиву да одслужи једногодишњи војни рок. Упућен је у Загреб, у болничку чету, тамо где се бавио добро познатим пословима. По повратку у Ужице узима у закуп кафану са којом ради годину дана, али без значајнијег успеха. Као почетник у том послу није га могао ни постићи јер је тешко било издржати конкуренцију бројних угоститељских објеката, који су имали дугогодишњу традицију,

давно стечени реноме и обезбеђену клијентелу. Али је те године стекао драгоцену искуства.

Слушао је приче о чувеном златиборском ваздушном летовалишту где су се окупљали гости дубоког џепа и великог угледа те решава да тамо окуша срећу. Понет жељом за успехом, 1922. године стиже у Рибницу, где узима под закуп кафану Јоца Гмизовића, са којом је до тада њен власник радио. Временом ста-

ма под закуп и ствара једно велико угоститељско предузеће које веома успешно послује.

Да би сваком госту створио угледан боравак Петровић је морао мислити о сваком детаљу. Знао је да мора имати и персонал достојан тако угледних гостију, зато је помоћу бана Дринске бановине успео да ангажује конобаре и куварнице из сарајевског елитног хотела „Европа“, који је преко лета радио

После изградње модерне саобраћајнице Ужице – Краљева Вода и завршетка велике економске кризе број туриста се из године у годину стално повећавао у овом златиборском летовалишту због чега је Петровић био принуђен да на супротној страни речице Рибнице подигне ново насеље: ресторан, пекару и шест павиљона. Тада је на располагању имао два ресторана, 40 павиљона са укупно 120 лежаја, мада се

Популарност овог простора учинила је да постојећи објекти постану недовољни, што је навело познатог ужичког угоститеља Чедомира Чеда Петровића да на супротној страни речице Рибнице изгради ресторан, пекару и шест павиљона од борових брвана

ри објекат није могао примити све већи број гостију, а није ни одговарао туристичким наменама, па Петровић подиже ресторан од борових брвана симпатичног амбијента.

Особље у Рибници из хотела „Европа“

Акционарско друштво „Златибор“ из Ужица 1922. године откупљује од Јоца Гмизовића суват Рибницу и све грађевине на њој. У наредних седам година, на сунчаним пропланцима подно Торника, поставља 36 лучевих павиљона и гради лепо летње купатило са кабинама. Требало је да се изгради укупно 50 павиљона, али је даљу градњу спречила економска криза. Све те објекте Петровић уз-

са смањеним капацитетом и могао да уступи један део стручног кадра. Милоје Јездовић је искључиво био задужен за пржење и кување кафе.

Током првих седам година, када су се још осећале последице рата, пословало се смањеним капацитетом, али су гости који су под Торником проводили одморе имали само речи хвале, а и дописник „Правде“, који 29. јула 1929. године пише: “У Рибници, која је својина Акционарског друштва “Златибор”, има око 36 укусних дрвених кућа, павиљона, које је друштво подигло и неукусно им дало име колибе. Има један ресторан, чија и кујна и услуга, уз одличну изворску воду, може само да се похвали”.

по потреби могло наместити и тридесет помоћних.

Петровић је држао монопол над угоститељством у Рибници, није постојала никаква конкуренција, али ту погодност није злоупотребљавао. Напротив, трудио се да очува углед доброг угоститеља и реноме својих ресторана. Испуњавао је жеље гостију да им припреми чувене златиборске специјалитете, чак и прохтеве да за групе организује пољске ручкове у природи, најчешће у Шаиновцима или поред речице Рибнице.

Све прохтеве је испуњавао, јер је добро знао да гост незадовољан због безазлене ситнице идуће године неће стићи под Торник, скратиће

путовање и остати на Палисаду или Краљевој Води. Стога им је чинио и оно што није био у обавези. Потрудио се да им обезбеди и бесплатан превоз од Ужица. Са ужичким шофером Михаилом Наумовићем Наумом склопио је уговор да му за сваког госта кога доведе у Рибницу исплати 20 динара. Наум је тај посао савесно радио, у прво време са једним "фиатом", касније са два "шевролета". Госте који долазе возом чекао је на железничкој станици, док су Ужичани чекали на полазној станици у кафани Драгана Ђенића.

Тридесетих година прошлог века одморе у Рибници углавном проводе стални гости из Ужица, Београда и Војводине. У овој оазису тишине и спокоја на сунчаним пропланцима, цветним ливадама или у хладовини столетних борова одмарају се, а тело и душу лече многи познати људи тога времена: врхунски научници, политичари, државници, али и клијентела дубоких џепова. Ту се друже професори универзитета др Бора Лоренс, др Драгиша Ђурић, др Јеврем Недељковић, др Милан Луковић, министар југословенске владе Милан Грол, политичар Живко Топаловић, богати Владо Дунђерски, познати карикатуриста Пјер Крижанић, пуковник Владимир Туцовић који је у Рибници подигао чесму и посветио својим родитељима. Опет захваљујући бану Дринске бановине овде је једно лето боравила група инжењера која је вршила трасирања пруге Београд – Бар.

Позивани преко штампе и проспеката стижу и страни гости са жељом да упознају толико хваљене природне лепоте. Неколико година код Петровића се гостила група чешких ботаничара која је изучавала флору овога краја, а долазила је и једна енглеска племићка породица са старом мис Фаел, председницом свих хуманитарних друштава у Енглеској. Због опоравка овде се могла видети и једна руска племкиња која је током Октобарске револуције избегла у Југославију.

У Петровићевим павиљонима, чак по неколико месеци, боравио је и оболели југословенски министар иностраних послова Војислав Воја Маринковић. У време спарних летњих дана у Рибницу су долазили домаћи и страни дипломати када се

Пољски ручак гостију Чеда Петровића на пропланцима Торника

сва дипломатска активност преносила из Београда под Торник, а међународни послови завршавали у лучевим брвнарама или хладовини столоваша. Истину о Маринковићевој болести и путу у Швајцарску ради прегледа и лечења открива његов пријатељ инж. Секула Ђалдовић Кнежевић:

"Воја је са обољењем плућа отишао у Швајцарску ради прегледа и евентуалног лечења. После детаљних испитивања један лекар конзилијума рекао му је:

- Екселенцијо, шта Ви тражите боље од вашег Златибора?"

Изненађеном и неверљивом пацијенту лекар је објаснио да је са екипом Црвеног крста три године боравио на Златибору када је утврђено да ова планина има климатске карактеристике Алпа. Лекари конзилијума објаснили су пацијенту да му швајцарска климатска лечилишта не могу ништа више пружити од Златибора".

Павиљони за туристе постали овчарник

Кад се огласе топови, од привредних грана прво замире туризам. Тако је било и 1941. године када се у лучевим рибничким ресторанима више није могла видети дотадашња клијентела. Уважене професоре и докторе, научнике и представнике буржоазије, наше и стране, у фрактовима и жирадо шеширима,

заменили су мештани, намерници и кириџије на путу ка Шумадији или у повратку из кириџилука. Петровић није мењао свој дотадашњи професионални однос према госту, сваком је указивао дужно поштовање, јер је морао прехранити породицу. Послератну судбину овог необичног златиборског угоститеља најбоље ће нам дочарати његов син Десимир, пензионисани официр, па га послушајмо.

"Мој отац је због новца стеченог поштем радом тридесетих година прошлог века имао многе непријатности, чак је био и животно угрожен. Крајем августа 1944. године у Јабланицу су стигли делови Треће санџачке бригаде, који су позвали мештане да одраде одређене послове. Једна од бројних жена ангажованих на прању одеће чула је разговор групе официра, од којих је један рекао: "Овог кулака Чеда морамо стрељати". Кад је оцу саопштена ова изјава одмах се склонио у Јабланицу и извесно време крио код породице Савић, а спасао се захваљујући интервенцији мештанина Милорада Токовића.

Отац је био добар пријатељ са колегом Спасојем Пенезићем, ужичким угоститељем и Крцуновим оцем, који је тих поратних времена рекао сину: "Слушај, немој случајно да ми дираш Чеда Петровића". Али њему ништа није било свето, па ни очеву молба. Обавештени да посе-

дује новац једнога дана пред кућу стижу службеници ОЗНЕ Делић и Остојић и захтевају да га преда држави. Како није признао да поседује било каква новчана средства спроводе га у Чајетину

Ту је почела страховита тортура и мучење. Полегли су га на једну клупу, везали руке и ноге, а у уста ставили сунђер натопљен водом која се полако цедила. Отац прича да је решио да ништа не признаје, али кад су му кроз ноздрве почели сипати воду која се сливала у плућа, даље није могао издржати, морао је све признати. Довели су га поново у Рибницу. Показао им је место у пекари, где се испод пода налазио новац. Откопали су 380 килограма сребрних апоена и однели у Чајетину. Нешто касније одузели су и око 200 металних кревета са мадрацима и отерали у Пријепоље, за потребе тамошње болнице. Последње године живота провео је на очевини у Сечој Реци. Умро је 1984. године".

Нови комунистички режим сматрао је туризам за привилегију буржоазије. зато је и ликвидирано ово летовалиште. Пошто су отерани кревети за Пријепоље, све грађевине Акционарског друштва "Златибор" демонтиране су, пребачене на Белу Земљу и предате Земљорадничкој задрузи која их је употребила за овчарнике. Требало је да прође двадесет година да се туризам у Рибници почне обнављати. ■

Сликари помажу деци с посебним потребама

На изложби у галерији „Чигота“ представљена дела ликовне колоније „Коло“ из Требиња

У галерији „Чигота“ 17. јула је отворена изложба слика и скулптура ликовне колоније из Требиња. Изложене слике су уља на платну, акрил, акварел, а дела су настала на другој Међународној колонији „Коло“ где је стварало 25 уметника из Бих, Републике Српске, Србије, Црне Горе, Македоније, Хрватске, Бугарске...

Желећи да споји своје две љубави сликарство и фолклор, Дражен Милић је дошао на идеју да у свом Требињу организује међународну ликовну колонију под називом „Коло“. Ове године, већ у другом сазиву, успео је да окупи 25 врсних уметника из Бугарске, као и земаља бивше Југославије. Међу њима су: Ниче Василев, Хаџи Бранко Никитовић, Јасмина Руње, Небојша Ђурковић, Златка Пентова, Сашо Костов, Мишо Велић, Снежана Домазет, Драго Вучић, Јелена Тијанић Савић, Бојан Савић и други. Колонија је изнедрила преко 80 дела од којих је већина остала као поклон граду Требињу, у трајном власништву Музеја Херцеговине.

Изабрати у мноштву добрих сликара оне које ће бити угошћени у ликовној колонији није био лак посао, али Милић каже да је у питању било препознавање енергија самих уметника, а не само сликарско умеће. Међу одабранима су и сликарка Јелена Тијанић Савић и Бојан Савић за које ће у сазивима увек бити места, јер је породица

Тијанић из Чајетине донекле и подстакла ову идеју за стварањем ликовне колоније. Оно што сликаре и дружење у „Колу“ разликује од

креативне радионице са њима и кад су на колонију дошле две-три добре керамичарке, онда сам дошао на идеју да доведем децу ту у

године посветимо изложбу неком удружењу, коме је у том моменту најпотребнији новац, да направимо хуманитарну акцију,“ објашњава Милић. Сlike су код публике изазвале одличне реакције и не сумњамо да ће се у Требињу наћи средстава да се овако добра колонија одржи.

Иначе, од почетка лета у „Чиготиној“ галерији су излагали: Милутин Ранковић, Снежана Величковић, Наташа Делић, а културни садржаји за госте СБ „Чигота“ и све заинтересоване посетиоце употпунили су глумци Милан Цаци Михаиловић и Петар Божовић, као и кантауртка Тамара Ристић.

Мирјана Ранковић Луковић

”

Изабрати у мноштву добрих сликара оне које ће бити угошћени у ликовној колонији није био лак посао

осталих ликовних окупљања јесте хуманитарна акција коју су организовали за Удружење деце и родитеља са посебним потребама „Сунце нам је заједничко“. На аукцији је за ову децу продато 20 слика и прикупљено око 1.200 евра.

„Ја сам пре пар година радио не-

Музеј да уче од тих уметника како се ради. Они не могу то да науче, али та мала љубав и пажња њима много значе. Њих је било 20. Чак су и уметници плакали кад су радили с њима јер је то нека љубав која се не може купити ничим. И онда сам на идеју дошао да сваке

Други фестивал „Залет“ на Боровој Глави

У периоду од 22. до 28. јула у Галерији Ковачевић на Боровој Глави одржан је други фестивал „Залет“. По својој концепцији обухватио је више уметничких грана и праваца, уз учешће стваралаца различитих профила и интересовања. Заступљене су ликовне

уметности, филм, музика, драмска и литерарна уметност (изложба слика, концерти, музички перформанс, базар уметности и друго), као и пратећи програми у оквиру којих су били радионица анимираног филма и радионица „human design“-а. Ту је и снимање документарног филма о режисеру Јовану Јовановићу, чија ретроспектива филмова је приказана током фестивала. Основни циљ овог културног догађаја је

промовисање уметности и оживљавање културног живота овог дела Златибора и Србије. Програмом фестивала задовољени су различити укуси публике, од мејнстрима до андерграунда. Ове године акценат је дат младима, који су кроз интерактивне радионице изразили своју креативност. Организацију овогodiшњег фестивала помогли су општина Чајетина и „Спортски центар Чајетина“.

М. Ј.

У кампу Вање Грбића 450 младих одбојкаша

Славни Бразилац Жиба, који у својој земљи спроводи едукацију деце по школама, видео-линком најавио да би млади из Србије могли да посете Бразил

Одбојкашки камп Владимира Грбића на Златибору се одржавао током читавог јула. Прослављени одбојкаш је, заједно са својим сарадницима (професори Душко Спасовски и Горан Нешић, тренер Зоран Видковић, координатор за одбојку на песку Марко Стојановић, селектор одбојкашке репрезентације Никола Грбић), представио новинарима својеврсни осврт на досадашњи рад.

Према речима професора Горана Нешића, одбојка је на овом кампу „средство“ ка остварењу циља, што представља тежњу да се деца полазници едукују пре свега о значају здравог живота и правилног развоја. Такође, како истиче Вања Грбић, важно је да се „деца на овом кампу играју и тиме превазиђу страх од терена“, онако како су то радили он и његов брат, Никола.

Овакав приступ раду са децом је, како каже селектор Никола Грбић, „једини исправан пут ка правилном психичком и физичком развоју деце“, јер се она на тај начин уче заједништву и пожртвовању. Такође, сматра да је важно да се што пре правилно науче неки одбојкашки елементи, истичући да је он много времена током каријере потрошио на превазилажење неких

погрешно научених ствари, а да се са тиме сучлава и сада, мислећи на неке чланове репрезентације.

Путем видео-линка присутнима се обратио и легендарни бразилски одбојкаш Жиба, који је представио своја искуства у раду са децом. Он у својој земљи спроводи едукацију деце по школама, са превасходним циљем борбе против гојазности. Жиба је посебно истакао колико му је спорт помогао да се успешно избори са

леукемијом. Такође, најавио је долазак на наредно издање кампа, уз могућност да се изврши својеврсна размена полазника, где би деца из Србије посетила Бразил и обрнуто.

Око 450 деце учествовало је на овогодишњем кампу, од чега је за њих 40 то било бесплатно. Вања Грбић истиче да је сама чињеница да се деца која се враћају кући интересују за наредни камп, показатељ да су он и његови сарадници на правом путу.

И. Јанковић

„City Games“: Крагујевац одбранио титулу

Екипа Крагујевца најуспешнији је учесник финалног такмичења „City Games“ за Србију, које је одржано на базену хотела „Олимп“, а на којем се надметало шест тимова из целе Србије (Крагујевац, Чачак, Кикинда, Сомбор, Нови Сад, Чајетина). Крагујевчани су практично од прве игре били у вођству, које су успели да сачувају и поред чињенице да су им састави Чачка и Кикинде били веома близу. Домаћи тим и ове године је заузео шесто место. Такмичари су се надметали у шест дисциплина: летећи ватерполо, спашавање туристкиње, кошарка, водене алке, пршут и весло. Победник, екипа Крагујевца, представљаће нашу земљу на европском издању „City Games“ такмичења.

И. Ј.

**ЗЛАТИБОРСКЕ
ВЕСТИ**

ИНФОРМАТИВНИ БИЛТЕН
ОПШТИНЕ ЧАЈЕТИНА

Издавач

Агенција за издавачку делатност
и маркетинг „Мали Ћира“

Главни и одговорни уредник

Милић Симић

Редакција

Нада Целебџић
Иван Јанковић
Мирјана Ранковић Луковић
Драгана Росић

Штампа

Графос Ужице

Тираж

1.500 примерака

Контакт

069/855-00-65
e-mail: pressnada@gmail.com

ISSN-2406-2405

Билтен финансира општина Чајетина

Кошаркаше „Златибора” предводиће Вања Гуша

Нови тренер изузетне резултате постигао с младим селекцијама. – Управа клуба није желела да прихвати нове захтеве Зорана Тодоровића

Управни одбор КК „Златибор”, на својој последњој седници једногласно је донео одлуку да тренер екипе „Златибора”, која ће се у наредној сезони такмичити у Кошаркашкој лиги Србије, буде Вања Гуша, кошаркашки стручњак из Београда. Преносимо саопштење управе клуба о томе:

Вања Гуша је рођен 1966. године у Задру, а тренерским послом почео је да се бави 1994. године у КК „Беовук”, где је водио све узрастне категорије. После тога је радио у КК „Беобанка”, КК „Авала Ада”, КК „ФМП”, КК „Раднички Баскет”, док је у „Црвеној Звезди” водио кадетске селекције. У тренерском раду познат је по великим успесима са млађим селекцијама. Са јуниорима ФМП је био два пута првак јуниорске Евролиге (2008. и 2009. године). Као селектор кадетске репрезентације Србије на европском првенству 2013. године освојио је сребрну медаљу, а наредне године на светском првенству бронзану медаљу. У 2013. години радио је у „Црвеној Звезди” као тренер кадета, а затим је тренерску каријеру наставио у Кувајту,

где је редовно освајао и првенство и куп такмичење.

Чланови Управног одбора новог прволигаша изразили су дубоко уверење да је Вања Гуша, као проверени стручњак, познат по изузетним људским квалитетима, великој стручности и посвећеном

раду, као и израженој жељи да се са успехом врати на домаћу кошаркашку сцену, одлично решење за наш клуб у овом тренутку.

Управни одбор КК „Златибор” раније је био постигао договор и на основу њега представио Зорана Тодоровића, као новог тренера

за наредну сезону. Међутим већ у почетку реализације договора дошло је до нових захтева од стране Тодоровића, које управа нашег клуба није желела да прихвати, тако да није дошло до потписивања уговора. Селектору универзитетске селекције Србије КК „Златибор” жели пуно успеха у даљем раду.

Анализирајући потребе, захтеве и изазове Кошаркашке лиге Србије, а у циљу још бољег рада, функционисања и организације клуба, Управни одбор је на истој седници донео и одлуку да ће у наредном периоду послове и задатке директора клуба извршавати Ђорђе Александрић, директора маркетинга Мирко Благојевић, спортског директора Радомир Раковић, службеног представника Александар Илић, а представника за штампу Душко Милојевић. Председник клуба, односно по статуту клуба председник Управног одбора и Скупштине клуба, и у наредном периоду је Рајко Пелверовић. Клуб сада очекује формирање тима за нову сезону, а до сада су „Златибору” приступили Драгослав Папић и Радомир Маројевић.

M. J.

Словенац најбољи „стронгмен” на Златибору

Најуспешнији учесник овогодишњег издања „Strongman Champions League”, која је другу годину узастопно одржана на Златибору, један је од фаворита домаће публике Словенац Матјаж Белшак, водећи такмичар у генералном пласману. Иза њега су се нашли Американац Кевин Фарес и прошлогодишњи победник Летонац Ајварс Смаугстелис.

Такмичење је окупило „стронгмене” из Словеније (Матјаж Белшак), Летоније (Ајварс Смаугстелис), Финске (Топпи Оваска), Румуније (Владимир Комореску), Бугарске (Стојан То-

дорчев), САД (Кевин Фарес), Енглеске (Фил Робертс, Вил Багет), Шпаније (Роберто Родригез), Аустрије (Немо Тасић), Мађарске (Акош Нађи), Босне и Херцеговине (Дадо Строил), а Србију су представљали Рони Керкеш и Алмин Хасановић. Они су се надметали у шест дисциплина (вуча камиона, подизање аутомобила, ношење рама с точковима, Конанов точак...)

Некада најуспешнији „стронгмен” Ервин Катона, и ове године био је један од судија. Снимке са овог догађаја на Златибору посматраће гледаоци у 95 земаља света.

И. Ј.